

การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
: กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พระมหาอนุชา จันทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มีนาคม 2553

การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
: กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
พระมหาอนุชา จันทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มีนาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
: กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พระมหาอนุชา จันทร์ทวงศ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
มีนาคม 2553

พระมหานุกูล จันทวงศ์. (2553). การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

: กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ รม.ม.(นโยบายสาธารณะ).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ :
รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยใช้ CIPP เป็นตัวแบบสำหรับการประเมินผล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พระภิกษุ จำนวน 64 รูป เจ้าหน้าที่ในวัด จำนวน 23 คน และประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด จำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ การวิเคราะห์ความแปรปรวน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวโน้มในทางที่ดี
2. เจ้าหน้าที่ในวัดและประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัดเห็นด้วยว่านโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีผลสำเร็จในระดับสูง ขณะที่กลุ่มพระภิกษุเห็นด้วยกับนโยบายในระดับปานกลาง
3. กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ในวัดและประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด มีความเห็นไม่แตกต่างกัน ในด้านบริบท กระบวนการ และมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านปัจจัยนำเข้า ผลผลิต

AN EVALUATION OF ALCOHOL BEVERAGE CONTROL POLICY: A CASE STUDY OF
BUDDHIST TEMPLES IN BANGNA DISTRICT, BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

PHRAMAHA ANUCHA CHANTHAWONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University

March 2010

Phramaha Anucha Chanthawong. (2010). *An evaluation of alcohol beverage control policy: a case study of Buddhist temples in Bang-Na District, Bangkok Metropolis*. Master's Project, M.P.A. (Public Policy). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Assoc. Prof. Dr. Worapit Meemak.

The research aimed to study an evaluation of alcohol beverage control policy through CIPP model.

64 Buddhist monks, 23 temples' employees and 196 people who joined the cremation ceremony in the temples' were samples to be studied. Data were collected through Likert rating scale type questionnaire and analyzed by statistical methods both descriptive (percentage, mean and standard deviation) and inferential (t-test and Analysis of Variance), at 0.05 significant level .

The findings were as follows:

1. Alcohol beverage control policy had positive trend.
2. Achievement of alcohol beverage control in viewpoint of both the temples' employees and the people who joined the cremation ceremony in the temples' was highly successful, while the monks viewed moderately.
3. There had no different opinions among the monks, temples' employees and people who joined the cremation ceremony in the temples about context and processes, but the input and output had been different.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการ
สอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ : กรณีศึกษา
วัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานครของ พระมหาอนุชา จันทวงศ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบาย
สาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

คณะกรรมการสอบ

----- ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

----- กรรมการสอบสารนิพนธ์
(ดร.ประพีร์ อภิชาติสกุล)

----- กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ จักราทิตย์ ธนาคม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

----- คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2553

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ท่านได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดทำงานวิจัยทุกขั้นตอน ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันมีค่า ได้รับความรู้วิธีการทำงานวิจัยที่ถูกต้อง ทั้งยังช่วยให้ผู้วิจัยได้พัฒนากระบวนการในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น ระบบความคิด ระบบการอ่านและตีความ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ทำงานวิจัยที่จะช่วยในการทำงานในด้านการพัฒนาเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ท่านยังเป็นแบบอย่างของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เห็นดเห็น้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทผู้วิจัยนั้นมีได้สิ้นสุดเพียงการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลงได้ หากผู้วิจัยได้ซึมซับเอากระบวนการ การเรียนรู้ที่ถูกจุดประกายขึ้นในระยะ 2 ปี ที่ผ่านมา ให้กลายเป็นการเรียนรู้ที่ต้องสืบเนื่องต่อไปอย่างไม่สิ้นสุด และจะต้องนำเอาความรู้นั้นไปยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย จึงจะสมตามเจตนารมณ์ของรัฐประศาสนศาสตร์อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบคุณแม่ พี่ และเพื่อน ๆ ทุกคนที่ให้กำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัยโดยเฉพาะคุณไพบุลย์ สวชนไพบุลย์ที่กระตุ้นให้งานนี้สำเร็จลงได้ คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และครูอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนและประสิทธิ์ประสาทความรู้ทั้งปวงแก่ผู้วิจัย

พระมหาอนุชา จันทวงศ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับสุราในพระพุทธศาสนา.....	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	23
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
ส่วนที่ 1 ข้อมูลการวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง พระภิกษุเกี่ยวกับนโยบาย การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน.....	28
ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ในวัดเกี่ยวกับ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน.....	46
ส่วนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพ ภายในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน	58
ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ในวัด และประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพในวัด.....	71

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	73
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	73
สมมติฐานในการวิจัย.....	73
ขอบเขตของการวิจัย.....	73
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	74
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	75
อภิปรายผล.....	80
ข้อเสนอแนะ.....	86
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป.....	87
บรรณานุกรม.....	88
ภาคผนวก.....	91
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	92
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	94
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	108

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มพระภิกษุ	29
2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในกลุ่มพระภิกษุ ด้านบริบท.....	31
3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในกลุ่มพระภิกษุ ด้านปัจจัยนำเข้า	33
4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในกลุ่มพระภิกษุ ด้านกระบวนการ	35
5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นในกลุ่มพระภิกษุ ด้านผลผลิต	36
6 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านบริบท	37
7 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านปัจจัยนำเข้า	39
8 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านกระบวนการ.....	41
9 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านผลผลิต	44
10 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด	46
11 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านบริบท	47
12 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า.....	49
13 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านกระบวนการ	51
14 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านผลผลิต.....	52
15 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านบริบท	53
16 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า ...	54
17 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านกระบวนการ....	56
18 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านผลผลิต.....	57
19 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชาชน ที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด.....	58
20 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพในวัด ด้านบริบท.....	60
21 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า	61
22 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพในวัด ด้านกระบวนการ.....	63
23 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพในวัด ด้านผลผลิต	64

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพในวัด ด้านบริบท	65
25 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า	66
26 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพในวัด ด้านกระบวนการ	68
27 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพในวัด ด้านผลผลิต	69
28 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชน ที่เข้ามาร่วมงานศพในวัด	71
29 เปรียบเทียบภาพรวมของกิจกรรม	81
30 เปรียบเทียบกิจกรรมด้านบริบท.....	81
31 เปรียบเทียบกิจการ ด้านปัจจัยนำเข้า	82
32 เปรียบเทียบกิจกรรม ด้านกระบวนการ.....	84
33 เปรียบเทียบกิจกรรม ด้านผลผลิต	85
34 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์	86

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 การประเมินผลหลักสูตรของ The Phi Delta Kappa	14
3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในแบบจำลองCIPP.....	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันหลายคนคงรู้จักและคุ้นเคยกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งมีมากมายหลากหลายชนิด เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จัดเป็นเครื่องดื่มที่ทำหน้าที่สนองความต้องการของมนุษย์ทั้งในด้านอุปโภคและบริโภค อีกทั้งเป็นเครื่องดื่มที่สามารถเข้าถึงคนทุกกลุ่มและทุกสังคม โดยผลรวมที่เกิดจากการบริโภคมีทั้งประโยชน์และโทษ แต่จากการรับรู้ถึงข้อมูลของการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากสื่อต่างๆ จะเห็นว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ส่งผลร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้บริโภคมากกว่าผลดีที่ได้รับ องค์การอนามัยโลก (World Health Organization - WHO) ได้ออกคำเตือนว่า “สิ่งที่น่าตระหนกมากที่สุดในปัจจุบันนี้ คือไม่มีสัญญาณหรือวิแวอันใดที่พอจะบอกได้ว่าการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จะมีการลดลงได้ โดยเฉพาะในประเทศโลกที่สาม ซึ่งอันที่จริงแล้วไม่เคยมีประเพณีหรือขนบธรรมเนียมมาก่อนที่จะต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น ชาวตะวันตก แต่ในปัจจุบันได้กลายเป็นสิ่งจำเป็นและแพร่หลายออกไปอย่างรวดเร็ว” (ประกิจ โพธิอาศน์. 2541: 1) เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกประมาณกันว่า ใน 10 คน จะมีถึง 9 คน ที่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาแล้ว อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิต ในประเทศอากาศหนาว การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะช่วยทำให้ร่างกายอบอุ่นขึ้นและแอลกอฮอล์มีราคาไม่แพง บางคนจึงดื่มแทนน้ำจืดเป็นโรคตับก็มีจำนวนมาก (เฟื่องเพชร เกียรติเสวี. 2544: 81)

ประเภทของสุรา 1.) สุราไม่กลั่น (สุราแช่หรือเหล้าแช่ หรือเมรัย) คือ สุราที่ได้จากการหมักส่า (เช่นเมล็ดธัญพืชแบ่งจากพืชผลไม้ และน้ำตาลจากพืช) ให้เป็นน้ำเมาโดยไม่มีการกลั่น ตัวอย่างเช่น เบียร์ สุรา แช่ผลไม้ และสุราแช่พื้นเมือง 2.) สุรากลั่น คือ สุราที่เกิดจากการเอาน้ำส่าแบ่งหรือน้ำตาลหมักด้วยยีสต์ จนเกิดแอลกอฮอล์มากลั่น อาจตามด้วยการเติมสี ปรุงกลิ่นแต่งรส ด้วยสารปรุงแต่งอื่นๆ ลงไปแล้วเก็บบ่มต่อไปเพื่อให้ถูกคอ ถูกใจผู้ดื่ม เช่น สุราขาว (เหล้าโรง) สุราผสม (เฟื่องเพชร เกียรติเสวี. 2544: 19-20)

การเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ผลกระทบต่อร่างกายอาจแบ่งเป็น 2 แบบ คือ 1.) แบบเฉียบพลัน การดื่มสุราเป็นครั้งคราวจำนวนน้อยๆ ทำให้มีผลไปกระตุ้นหัวใจ ทำให้อ่อนหน้า หน้าแดง รู้สึกกระชุ่มกระชวย และรับประทานอาหารได้มากขึ้น จะทำให้รู้สึกเจริญอาหาร แต่เมื่อดื่มไปนานๆ ร่างกายเกิดความเคยชิน ทำให้ต้องดื่มเพิ่มขึ้นจนเป็นโรคต่างๆ ได้ การดื่มสุราทำให้ความดันโลหิตสูงขึ้น จึงมีหลายๆ คนดื่มสุราเพราะรู้สึกว่าตนเองมีความดันโลหิตต่ำ ซึ่งเป็นความเข้าใจผิด แอลกอฮอล์เป็นตัวกีดขวางการทำงานของระบบประสาทส่วนกลาง คือสมองส่วนที่ควบคุมการทำงานของร่างกาย และสติสัมปชัญญะ ทำให้ร่างกายทำงานได้ช้าลง การตัดสินใจการตอบสนองต่อ

สิ่งกระตุ้นต่างๆ ซ้ำลง อาณาเขตการมองเห็นแคบลง ทำให้เห็นภาพการจราจรไม่มากพอ และการคาดคะเนระยะทางผิดไป ถ้าขับรถจะเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย (เฟื่องเพชร เกียรติเสวี. 2544: 28) การดื่มสุรามากเกินไป จะทำให้หมดสติและตายได้ ได้มีผู้ที่ตรวจคนผู้เสียชีวิตเพราะดื่มสุรา พบว่า เลือดและน้ำคั่งทุกอวัยวะโดยเฉพาะในเยื่อกระดูกเพาะอาหารและลำไส้เล็ก มีเลือดคั่ง เลือดออก และบวม น้ำอย่างเห็นได้ชัดในตับ ในบางคนเมื่อเมาสุราแล้วอาเจียนของที่อาเจียนตกไปอยู่ในหลอดลมทำให้ขาดอากาศหายใจและเสียชีวิต การดื่มสุราขณะท้องว่าง อาจทำให้เกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำได้ ภายใน 6-36 ชั่วโมง ทำให้ผู้ดื่มหมดสติได้ และการดื่มสุราร่วมกับการดื่มแอลกอฮอล์แล้วจะทำให้ตับถูกทำลายมากยิ่งขึ้น 2.) แบบเรื้อรัง การดื่มสุราเป็นจำนวนมากเป็นเวลานานๆ จะเกิดภาวะการเป็นพิษต่ออวัยวะทุกส่วนของร่างกาย เป็นเหตุให้เกิดโรคต่างๆ ได้แก่ 2.1 ผลต่อระบบทางเดินอาหาร 2.1.1 แอลกอฮอล์มีฤทธิ์กัดเยื่อของระบบทางเดินอาหาร เมื่อดื่มสุราที่ไม่ได้เจือจางจะรู้สึกปวดคอและร้อนในกระเพาะอาหาร คนที่ดื่มสุราเป็นประจำอาจเป็นโรค หลอดอาหารอักเสบ บางคนเป็นแผลในหลอดอาหาร หรือในพวกตับแข็ง จะมีเส้นเลือดขอดในหลอดอาหาร ซึ่งหากเป็นมาก จะทำให้อาเจียนเป็นเลือดได้หรือบางคนอาจทำให้เป็นมะเร็งของหลอดอาหารได้ 2.1.2 แอลกอฮอล์ทำให้มีการหลั่งน้ำย่อยแอสตรินเพิ่มขึ้น ทำให้มีภาวะเป็นกรดมากขึ้น เกิดกระเพาะอาหารอักเสบหรือเป็นแผล ทำให้มีอาการปวดท้อง บางคนถึงกับอาเจียนเป็นเลือดได้ บางคนอาจเป็นมะเร็งกระเพาะอาหารได้ แต่โรคนี้พบน้อยในคนไทย 2.1.3 แอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป ส่วนใหญ่จะถูกดูดซึมที่ลำไส้เล็กส่วนต้น ซึ่งไปรบกวนการทำงานของลำไส้ด้วย ทำให้การดูดซึมเสียไป เป็นเหตุให้ร่างกายขาดโฟเลต ซึ่งเป็นเหตุให้เป็นโรคโลหิตจางได้ นอกจากนี้ยังทำให้ร่างกายขาดวิตามินเอ วิตามินบี 1 วิตามินบี 2 วิตามินบี 3 วิตามินบี 6 คนที่ดื่มสุราเป็นจำนวนมากเป็นเวลานาน จะเกิดการอักเสบหรือเป็นแผลที่ลำไส้เล็กส่วนต้น ทำให้มีอาเจียนเป็นเลือดหรือถ่ายอุจจาระดำได้ นอกจากนี้อาจมีอาการปวดท้อง ท้องอืด ท้องเดินเป็นประจำเวลาที่ดื่มสุรา เนื่องจากลำไส้บีบตัวมากขึ้นและดูดซึมน้ำเกลือแร่ลดลง 2.1.4 แอลกอฮอล์ทำให้เซลล์ของตับอ่อนระคายเคือง เซลล์บวมขึ้นทำให้การไหลของน้ำย่อยไม่คล่องตัว เกิดเป็นโรคตับอ่อนอักเสบ ถ้าเป็นรุนแรงคือเป็นตับอ่อนอักเสบเฉียบพลันชนิดมีเลือดออก ทำให้เสียชีวิตได้ง่าย 2.1.5 หลังจากแอลกอฮอล์ถูกดูดซึมที่ลำไส้เล็กส่วนต้น เมื่อเข้าสู่ตับ ซึ่งตับเป็นทำลายพิษแอลกอฮอล์ ทำให้ทำงานไม่เต็มที่ ระยะต่อๆ มาเนื้อตับถูกทำลายไปเรื่อยๆ ทำให้เกิดโรคมากมายและเสียชีวิตก่อนวัยอันควร(เฟื่องเพชร เกียรติเสวี. 2544: 29-33)

พฤติกรรมกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของไทย มีความนิยมบริโภคแพร่หลายในช่วงกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งนำมาใช้ในพิธีกรรมที่เกี่ยวกับความเชื่อนอกเหนือจากพุทธศาสนา เช่น เทศกาลตรุษจีน หรืองานเลี้ยงฉลองในโอกาสต่างๆ และบริโภคเพื่อสังสรรค์ทางสังคม และมีการผลิตและจำหน่ายอย่างเป็นล่ำเป็นสัน(เทพินทร์ พัชรานุรักษ์. 2541: 19) ด้วยเหตุผลที่ว่าเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพ ครอบครัว อุบัติเหตุ และอาชญากรรม ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ สมควรกำหนดมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสภาพผู้ติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อช่วยลดปัญหาและผลกระทบทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจ ช่วยสร้างเสริมสุขภาพของประชาชนโดยให้ตระหนักถึง

โดยผลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ปี 2550 พบว่า ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป 51.2 ล้านคน เป็นผู้ที่ดื่มสุรา 14.9 ล้านคน หรือร้อยละ 29 ซึ่งใน 2549 คนไทยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมทั้งสิ้น 2,424 ล้านลิตร คิดเป็น 39 ลิตร/คน เท่ากับว่า ในแต่ละปี คนไทยบริโภคแอลกอฮอล์เฉลี่ย 2 ปีบ ต่อคนแม้อัตราการดื่มสุราของคนไทย ในรอบ 7 ปี (2544-2550) จะมีแนวโน้มลดลง คือ จากร้อยละ 32.7 เป็น 29.3 ในกลุ่มผู้ชายและผู้หญิง แต่การดื่มในกลุ่มเด็กและเยาวชนยังน่าเป็นห่วง โดยวัยรุ่นไทยกลายเป็นนักดื่มประจำเพิ่มขึ้นอย่างน่าตกใจ และอาจจะสร้างปัญหาให้กับสังคมไทยในระยะยาวหากไม่รีบแก้ไข โดยพบว่า ในช่วงอายุ 11-14 ปี มีนักดื่มประจำจากร้อยละ 0 ในปี 2539 เป็นร้อยละ 0.3 ในปี 2549 ช่วงอายุ 15-19 ปี มีนักดื่มประจำจากร้อยละ 4.7 เป็น 6.8 และช่วงอายุ 20-24 ปี มีนักดื่มประจำร้อยละ 15 เป็น 19.3 ซึ่งมีข้อมูลชี้ชัดว่า เด็กที่เริ่มดื่มแอลกอฮอล์ก่อนอายุ 13 ปี มีโอกาสติดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไปจนโต ในทางตรงข้าม หากเริ่มดื่มในวัย 21 ปี ขึ้นไป ความเสี่ยงในการเกิดปัญหาจากการดื่มในลักษณะต่างๆ จะลดลงถึงร้อยละ 70" (หนังสือพิมพ์แนวหน้า. 2551: ออนไลน์)

ประเทศไทยได้มี พระราชบัญญัติควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ.2551 หรือ กฎหมายควบคุมการขายและการดื่มแอลกอฮอล์ ที่เกี่ยวกับวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา ไว้ 2 มาตราด้วยกัน คือ มาตรา 27 ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา และ มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในวัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา เว้นแต่ เป็นส่วนหนึ่งของพิธีกรรมทางศาสนา โดยมี การกำหนดโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนไว้ด้วย คือ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อนึ่ง ในกฎหมายฉบับนี้ มิได้ระบุว่า วัดหรือสถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนานั้นเป็นศาสนาใดเป็นการเฉพาะ หากหมายรวมทุกศาสนาที่มีอยู่ในประเทศไทย ในที่นี้จะขอพูดเฉพาะส่วนของพระพุทธศาสนาเท่านั้น การที่ต้องออกกฎหมายมาควบคุมการขาย และการดื่มเหล้าในวัดหรือในศาสนสถานนั้น ก็เพราะปัจจุบันมีคนแสวงหาผลประโยชน์ในการขายเหล้าในสถานที่ดังกล่าว โดยไม่คำนึงถึงว่า วัดหรือศาสนสถานนั้นเป็นแหล่งฟื้นฟูและปลูกฝังศีลธรรมอันดีแก่ประชาชนทั่วไป เป็นสถานที่ต้องให้ความเคารพ ที่ไม่ควรถูกมองว่าเป็นแหล่งอบายมุขเสียเอง เมื่อมีกฎหมายออกมาควบคุมก็จะขจัดสิ่งไม่ดีให้หมดไป และส่งเสริมสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นไปอีก (หนังสือพิมพ์ผู้จัดการ. 2551: ออนไลน์)

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาทางสังคมและด้านสาธารณสุขต่างๆ เป็นจำนวนมากและยังเป็นต้นตอของการเกิดอาชญากรรม อุบัติเหตุ ปัญหาครอบครัว ซึ่งผลกระทบต่อด้านสุขภาพในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีผลต่อระบบการทำงานของอวัยวะต่างๆ ในร่างกาย เช่น ระบบหมุนเวียนโลหิต ระบบประสาท คนส่วนใหญ่ทราบดีถึงผลเสียของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่คนในสังคมอีกส่วนหนึ่งก็ยังยอมรับ โดยจะเห็นได้จากงานสังคม งานเลี้ยงต่างๆ ที่ต้องมีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เสมอ ส่วนวัยรุ่น ที่มีความอยากรู้ อยากลองการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้เพื่อประเมินผลนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ในการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งนี้ สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็นแนวทางในการลด เลิกพฤติกรรมการขายและดื่มเหล้าในวัด พร้อมกับการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

พระภิกษุและเจ้าหน้าที่ในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ในเขตบางนา แบ่งเป็นวัดพระอารามหลวง จำนวน 2 แห่ง และวัดราษฎร์ จำนวน 3 แห่ง โดยมีพระภิกษุรวม 180 รูป เจ้าหน้าที่ในวัดรวม 30 คน และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยมีหน่วยการสุ่ม คือ วัด จากการสุ่มมีดังนี้ วัดพระอารามหลวง 1 แห่ง ได้แก่ วัดบางนาใน และวัดราษฎร์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วัดบางนาออก โดยมีพระภิกษุรวม 64 รูป เจ้าหน้าที่ภายในวัดรวม 23 คน และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดรวม 196 คน

เนื้อหาประกอบด้วย

การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ได้แก่

1. ด้านบริบท (Context Evaluation)
 - 1.1 ความต้องการของสังคม
 - 1.2 เป้าหมายของนโยบาย
 - 1.3 ปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย
 - 1.4 เศรษฐกิจและการเมือง
 - 1.5 ทรัพยากรสิ้นหรือผลประโยชน์
2. ด้านปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation)
 - 2.1 ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย
 - 2.2 ด้านแผนปฏิบัติการ
 - 2.3 ด้านงบประมาณ
 - 2.4 ด้านเวลา
 - 2.5 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย
3. ด้านกระบวนการ (Process Evaluation)
 - 3.1 กระบวนการประชาสัมพันธ์
 - 3.2 กระบวนการการมีส่วนร่วม
 - 3.3 การติดตามตรวจสอบและควบคุม

4. ด้านผลผลิต (Product Evaluation)

- 4.1 ลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน
- 4.2 ประสิทธิภาพของนโยบาย
- 4.3 ความยั่งยืนของนโยบาย
- 4.4 การยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

นโยบายการเครื่องตีแมลงกอล หมายถึง นโยบายการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการควบคุมเครื่องตีแมลงกอล เพื่อสร้างจิตสำนึกใหม่ให้เยาวชนของชาติ และเพื่อป้องกันการริเริ่มการตีแมลงกอลในเยาวชน

การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องตีแมลงกอล หมายถึง การประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต

ด้านบริบท (Context) หมายถึง การประเมินสภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของนโยบายการควบคุมเครื่องตีแมลงกอล ประกอบด้วย การประเมินด้านความต้องการของสังคมในการตีแมลงกอลของนโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย เศรษฐกิจและการเมืองที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย และผลประโยชน์ของนโยบาย เพื่อการคุ้มครองและลดผลกระทบทางสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคม จากการตีแมลงกอลและประชาชนทั่วไป

ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง การประเมินเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการกำหนดวิธีการของการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ อันได้แก่ ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย แผนปฏิบัติการงบประมาณ ด้านเวลา และหน่วยงานผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีแมลงกอลสามารถบรรลุจุดมุ่งหมาย

ด้านกระบวนการ (Process) หมายถึง การประเมินเพื่อหาข้อบกพร่องของนโยบายการควบคุมเครื่องตีแมลงกอลในระหว่างดำเนินการเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ กระบวนการประชาสัมพันธ์ กระบวนการมีส่วนร่วมของนโยบาย การติดตามตรวจสอบและควบคุม เพื่อใช้เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติที่ไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

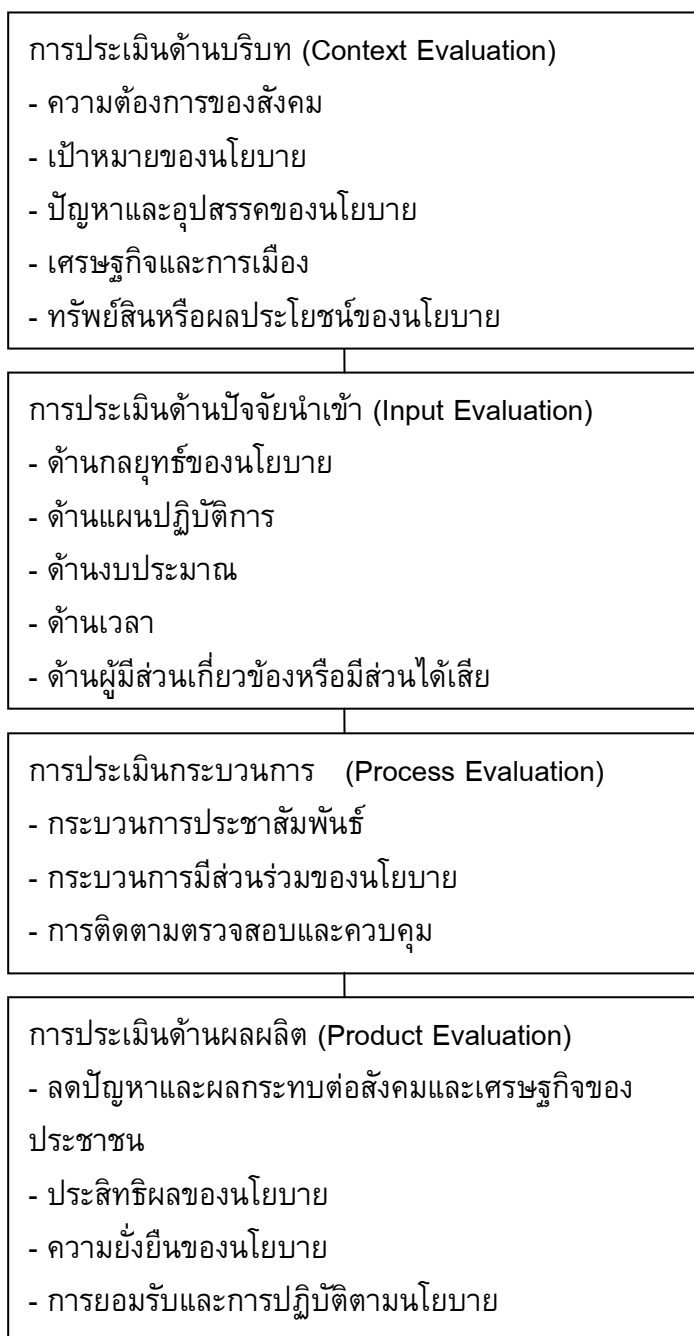
ด้านผลผลิต (Product) หมายถึง การประเมินเพื่อตรวจสอบผลที่เกิดขึ้น เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ ได้แก่ การลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน ประสิทธิภาพของนโยบาย ความยั่งยืนของนโยบาย การยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย เป็นการสร้างเสริมสุขภาพที่ดีของประชาชน

พระอารามหลวง หมายถึง วัดที่พระมหากษัตริย์ หรือพระบรมวงศานุวงศ์ ทรงสร้างหรือทรงบูรณปฏิสังขรณ์ หรือมีผู้สร้างน้อมเกล้าฯน้อมกระหม่อมถวายเป็นวัดหลวง และวัดที่ราษฎรสร้างหรือบูรณปฏิสังขรณ์ และขอพระราชทานให้ทรงรับไว้เป็นพระอารามหลวง

วัดราษฎร์ หมายถึง วัดที่ประชาชนสร้าง หรือปฏิสังขรณ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีแนวคิดในการละ เลิกพฤติกรรมการดื่มเหล้า ในวัดและการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไข นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพื่อวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงระบบบริหาร และการจัดการทั่วไปของนโยบาย รวมทั้งศึกษา หาข้อเท็จจริง ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการมีนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จากแนวคิด ดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ของนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีแนวทางและวิธีปฏิบัติในทางที่ดี
2. คุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินแตกต่างกันใน
ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต
3. กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าทีของวัดและประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านบริบท
ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้เป็น

1. แนวคิดเกี่ยวกับสุราในทางพระพุทธศาสนา
 - 1.1 องค์ประกอบของสุรา
 - 1.2 โทษของสุรา
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประเมินนโยบาย
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับสุราในทางพระพุทธศาสนา

โดยทั่ว ๆ ไป คำว่า สุรา หมายถึง เหล้า ซึ่งมีความหมายกว้าง แต่พระพุทธศาสนาได้ให้ความหมายของคำว่า สุรา ว่า น้ำเมา ที่เขาต้มกลั่นด้วยแป้งเป็นต้น น้ำเมาที่กลั่นแล้วนอกจากนั้นคำว่า สุรา ที่แปลกันโดยทั่วไปว่า เหล้า แล้ว ยังเป็นชื่อของเทวดา

คำว่า เมรัย หมายถึง น้ำดองที่เขาดองด้วยน้ำดอกไม้เป็นต้น น้ำเมาที่ไม่ได้กลั่น น้ำเมาที่เกิดจากการหมัก หรือแช่

คำว่า มัชชะ หมายถึง น้ำเมาเพราะเป็นที่ตั้งแห่งความเมา วัตถุเป็นเหตุแห่งความเมา 10 อย่าง คือสุรา 5 อย่าง และเมรัย 5 อย่าง

นอกจากนี้ คำว่า มัชชะ นักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้ หมายถึง น้ำเมา คือสุรา และเมรัยอันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาทและเสพยาติดให้โทษ

ปมาทภูฏานะ หมายถึง เจตนา หรือความจงใจกระทำให้เกิดขึ้น เป็นเหตุตมคือกลั่นกินน้ำเมานั้นเอง จึงเป็นสาเหตุแห่งความประมาทในเพราะความเมา (พระมหาสารวย พินดอน.2542: 11-12)

อย่างไรก็ตามการดื่มหรือ เจตนาที่เป็นเหตุดื่มสุราเมรัยและของเมานี้ เป็นต้นเหตุแห่งความประมาททั้งมวล ที่พระอริยเจ้าทั้งหลายติเตียน รังเกียจ ไม่ยกย่องสรรเสริญ เพราะเป็นการประพฤติดุศีลหลักจริยธรรมเบื้องต้นของมนุษย์ โดยเฉพาะในพระพุทธศาสนาถือว่าเป็นข้อห้ามที่วิญญูชนทั้งหลายละเว้น งดเว้น เว้นขาด สำรวมระวังและไม่ล่วงละเมิดให้เกิดขึ้น จากความหมายข้างต้น แสดงให้เห็นเจตนาของการห้ามเสพได้อย่างชัดเจนว่า เป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะล่วงละเมิด ประพฤติผิดศีล อันหมายถึงการประทุษร้ายร่างกายและจิตใจซึ่งทำให้ร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาติดอ่อนแอ ทุพพลภาพ ให้กลายเป็นคนกึ่งดีกึ่งบ้า

เพราะฉะนั้น ท่านโบราณจารย์จึงจัดคนผู้เสพสุราไว้เป็น คนบ้า 8 ประเภท ตามลักษณะอาการที่ปรากฏเกิดขึ้นดังนี้ 1. บ้าเพราะกามและความโลภ 2. บ้าเพราะความโกรธ มุ่งร้าย 3. บ้าเพราะทิวีสัญญาเพี้ยน 4. บ้าเพราะความหลง ตกอยู่ในอำนาจผี 5. บ้าเพราะผีสิง ตกอยู่ในอำนาจผี 6. บ้าเพราะดีเดือด ดีกำเริบ 7. บ้าเพราะสุรา พิษสุราเรื้อรัง 8. บ้าเพราะประสบความเสื่อมและความเศร้าโศก

เมื่อพิจารณาแล้วก็ทราบได้ว่า ความบ้าหรืออาการเพี้ยนที่เกิดขึ้นจากความผิดปกติทางจิตหรือความอ่อนแอทางจิตนี้เอง ส่วนสาเหตุที่สำคัญในที่นี้ เนื่องมาจากการเสพสุรายาเสพติดเป็นส่วนใหญ่ แต่เมื่อถือเอาใจความทั้งหมดแล้ว คือการมีเจตนาที่จะลวงละเมิด ไม่งดเว้น ละเว้นและสำรวมระวัง อันเป็นต้นเหตุก่อให้เกิดความประมาททั้งหมดที่เกิดขึ้น จากการกระทำทางกายอย่างเดียวเท่านั้น (พระมหาสารวย พินดอน.2542: 14-15)

องค์ประกอบของสุราเมรัย

องค์ประกอบนี้มีความสำคัญยิ่ง เพราะเป็นเครื่องแสดงถึงกฎเกณฑ์การตัดสินที่จะชี้ให้ทราบว่า การกระทำเช่นนี้เข้าสู่ขอบข่ายแห่งการกระทำอันเรียกว่าผิดแล้วหรือยัง อีกทั้งเป็นเครื่องชี้และกำหนดให้ทราบว่า ครอบองค์ประกอบตามที่กำหนด และวินิจฉัยพฤติกรรม หรือการกระทำดังกล่าวนั้นว่า ถูกหรือผิดและสมควรหรือไม่สมควรอย่างไร ดังนั้น เพราะเหตุที่เป็นที่ตั้งแห่งความประมาทในเพราะความเมานี้ จึงวางกฎเกณฑ์ เพื่อเป็นเครื่องพิจารณา หรือองค์ประกอบของศีลข้อ 5 มี 4 ประการดังนี้ 1.บรรดาสุรา เป็นต้น น้ำดื่มอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นที่ตั้งแห่งความเมา 2. จิตมีความเป็นผู้ใคร่จะดื่มปรากฏ 3. ผู้ดื่มถึงความพยายามอันเกิดแต่จิตนั้น 4. น้ำเมาที่ดื่มแล้วไหลล่องเข้าไปในลำคอ

ในอรรถกถาปรหมัตถทีปนี อิติวุตตกะ พระอรรถกถาจารย์ท่านแสดงองค์ประกอบของศีลข้อ 5 มี 4 ประการคือ 1. เป็นของเมา 2. ความตั้งใจปรารถนาจะดื่ม 3. ความพยายามอันเกิดจากความตั้งใจ 4. ดื่มกลืนเข้าไป (พระมหาสารวย พินดอน.2542: 15-16)

โทษของสุรา

คำว่า โทษ หมายถึง ความไม่ดี ผลร้าย กล่าวคือข้อเสียของสุรา การเสพสุราเมรัยนั้น ย่อมส่งผลถึงการกระทำที่เกิดจากการดื่มสุราเมรัยและของเมาให้เป็นที่ไปในทางที่เป็นทุจริตกรรม ทั้งที่เกิดทางกายทุจริต วจีทุจริต และมโนทุจริต เพราะเมื่อดื่มมาก ๆ แล้ว ความละเอียดก็ไม่มี ความกลัวก็ไม่มี จะกระทำทุจริตกรรมต่าง ๆ นี้ ได้โดยฤทธิ์ของความเมานั่น อันเป็นกรรมฝ่ายอกุศลที่บาป เป็นความชั่ว เป็นความไม่ดี ด้วยอำนาจแห่งโลภะ โทสะ และโมหะ อันเป็นมูลเหตุหลักที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดการลวงละเมิดศีลข้อต่อ ๆ ไป อีกทั้งส่งผลให้ในปัจจุบันชาติคือ การถูกรหา นินทา ว่ากล่าวติเตียน แม้ในโลกเบื้องหน้า ก็ย่อมมีทุกติเป็นที่หวัง

โทษของการเสพสุราและมึนเมาซึ่งมีประเด็นพืงศึกษาเป็น 3 ประการดังต่อไปนี้

1. เมื่อก้าวตามความเป็นจริงแล้ว การดื่มสุราเมรัยและของเมาที่เป็นเหตุแห่งความประมาท ย่อมมีโทษมาก
2. ผู้ที่ชอบดื่มสุราเป็นประจำ ย่อมไม่รู้จักเหตุ ไม่รู้จักผล ย่อมกระทำอันตรายแก่มารดา และบิดา พระพุทธเจ้า พระปัจเจกพุทธเจ้า พระสาวกทั้งหลาย เมื่อยังดำรงชีวิตอยู่ในโลกนี้ย่อมได้รับแต่คำครหานินทาและเมื่อชีวิตล่วงลับดับไปจากโลกนี้แล้ว ย่อมไปสู่หุคติ อบายภูมิต่อไป ย่อมเป็นผู้มีสติพินเพื่ออนวิกลจริต
3. การเสพสุรา ที่บุคคลเสพแล้วเพิ่มปริมาณมากขึ้น เมื่อตายไปแล้วย่อมไปเกิดเป็นสัตว์นรก กำเนิดสัตว์เดรัจฉาน และเปรต มีโทษมากเป็นกรรมหนัก แต่เมื่อได้เกิดเป็นมนุษย์ในปัจจุบันชาติ ก็กลายเป็นบ้า ซึ่งถือว่ามีโทษน้อยที่สุดเพียงนี้

การห้ามเสพน้ำเมา งด คือเว้นไม่เสพของมึนเมา เป็นสิ่งเสพยึดติดที่ทำให้ผู้เสพเสียสติสัมปชัญญะ อีกทั้งทำให้เกิดการขาดความยั้งคิด หลงไม่รู้ต้นไม่รู้ปลาย ลืมเลือน ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรงดเว้นโดยเด็ดขาด และพืงสังวรไม่ให้เกิดมีขึ้น ก็ปรากฏมีการแสดงโทษของการเสพหรือดื่มน้ำเมาเป็นประจำไว้หลายประการ ดังที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงโทษของการเสพสุราเมรัยและของเมาเป็นประจำไว้ 6 ประการดังนี้ 1. ความเสื่อมแห่งทรัพย์สินอันผู้ดื่มพืงเห็นเอง 2. ก่อการทะเลาะวิวาท 3. เป็นบ่อเกิดแห่งโรค 4. เป็นเหตุให้เสียชื่อเสียง 5. เป็นเหตุให้ประพุดมรรยาทที่ไม่น่าดู 6. เป็นเหตุทอนกำลังปัญญา (พระมหาสารวย พินดอน.2542: 23-25)

สรุป การดื่มสุราหรือการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นผลร้ายก่อให้เกิดปัญหาต่างๆเช่น ปัญหาด้านสุขภาพ ทำให้เกิดโรคภัยไข้เจ็บทั้งที่รักษาหายและรักษาไม่หาย ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ทำให้สูญเสียทรัพย์สินเงินทองหมดไปกับการดื่มสุรา และปัญหาด้านสังคม เกิดความทะเลาะวิวาท สร้างความรุนแรงในสังคม รวมทั้งก่ออาชญากรรมต่างๆ ซึ่ง โดยรวมแล้วเป็นผลเสียต่อประเทศชาติ

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินโครงการ

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินโครงการ มีผู้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้หลายลักษณะ พอสรุปได้ดังนี้

กองแผนงาน กรมสามัญศึกษาระบุว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่มุ่งแสวงหาคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า นโยบาย แผนงาน โครงการ บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าประสงค์ที่กำหนดแต่ต้นหรือไม่ ระดับใด และรวมถึงกิจกรรมการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ความหมายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการ การหาแนวทางวิธีการปรับปรุงวิธีการจัดการเกี่ยวกับโครงการ และหาผลที่แน่ใจว่าเกิดจากโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มคุณภาพและประสิทธิผลของโครงการให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้การประเมินโครงการยังเป็นกระบวนการของการตัดสินใจคุณค่า

สุขุม มุลเมือง.(2543:16) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่า เป็นการกำหนดค่าหรือข้อดีบางสิ่งบางอย่างอย่างเป็นระบบ และการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือการใช้เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการ เพื่อการตัดสินใจว่า โครงการ วัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายของโครงการหรือและ ระบุเพิ่มเติมว่า การประเมินโครงการ เป็นกระบวนการบรรยาย การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการ และผลกระทบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการตัดสินใจเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของโครงการ

รูปแบบในการประเมินโครงการ

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์.(2531:66-67) รูปแบบของการประเมินโครงการหมายถึง กรอบแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และวิธีการประเมินผล รูปแบบการประเมินผลโครงการแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. รูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก กล่าวคือ ในการประเมินโครงการจะยึดถือเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายเป็นหลักสำคัญ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) และรูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์ (Hammond)
2. รูปแบบที่ยึดหลักเกณฑ์ภายนอกเป็นหลัก เป็นรูปแบบที่ใช้ตัดสินคุณค่า ได้แก่รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Scriven) และรูปแบบการประเมินของสเตค (Stake)
3. รูปแบบที่ยึดเกณฑ์ภายในเป็นหลักได้แก่ รูปแบบการประเมินโครงการของสมาคมชาวภาคกลางเหนือของอเมริกา
4. รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจ เป็นรูปแบบการประเมินโครงการ ที่ช่วยในการหาข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริการในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) รูปแบบการประเมินของอัลคิน (Alkin) และรูปแบบของการประเมินของโพรวูส (Provus)

รูปแบบในการประเมินจากนักประเมินหลาย ๆ คน และสรุปได้ ดังนี้

1. การประเมินเพื่อตรวจสอบกับวัตถุประสงค์ (Goal Attainment Model) ของไทเลอร์ (Tyler) เป็นการประเมินเพื่อ ตรวจสอบว่า ผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มุ่งเน้นที่การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาที่มีขั้นตอนเริ่มจากการร่วมกันกำหนดจุดมุ่งหมาย เขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ทดสอบก่อน และทดสอบหลัง เปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบทั้ง 2 ครั้งและนำมาปรับปรุง
2. การประเมินเพื่อตรวจสอบกับวัตถุประสงค์และสภาพข้างเคียง (Goal and Side Effect Attainment Model) ของ Cronbach) เป็นการประเมินเพื่อสร้างสเนเทศในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงรายวิชา มีการประเมินด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมากกว่าการประเมินของไทเลอร์ (Tyler)

3. การประเมินแบบเทียบผล (Countenance Model) ของ Stake เป็นการประเมินในรูปแบบของ 3 ประเด็นหลัก คือ ปัจจัยเบื้องต้นหรือสิ่งนำ (Antecedence) การปฏิบัติ (Transactions) และผลลัพธ์ (Outcome) โดยแบ่งวิธีการเป็น 2 เมตริก ประกอบด้วย การบรรยาย และเมตริกการตัดสินคุณค่า และใช้เมตริกทั้งสองพิจารณาใน 2 ประเด็นคือ

3.1 การพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเบื้องต้น การปฏิบัติ และผลลัพธ์

3.2 การพิจารณาความสอดคล้องระหว่างสิ่งที่คาดหวัง และส่วนที่เกิดขึ้นจริง และเปรียบเทียบผลที่ได้จากโครงการเป็น 2 แบบคือ

การเปรียบเทียบสมบูรณ์ (Absolute Comparison) เป็นการนำผลที่ได้จากโครงการเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

การเปรียบเทียบสัมพันธ์ (Relative Comparison) เป็นการนำผลที่ได้จากโครงการไปเปรียบเทียบกับโครงการในลักษณะเดียวกันที่ประสบความสำเร็จ

4. การประเมินความก้าวหน้า และผลสรุป (Formative and Summative Evaluation) ของสคริฟเวน (Scriven) เป็นการประเมินโครงการที่แยกเป็น 2 ส่วนคือ

4.1 การประเมินความก้าวหน้าของโครงการ (Formative Evaluation)

4.2 การประเมินผลสรุปของโครงการ (Summative Evaluation)

5. การประเมินความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนโครงการ (Evaluation of On-going Programs in the Public School System) ของโพรวูส (Provus) เป็นการประเมินที่กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างขั้นตอนต่าง ๆ ของโครงการที่เป็นจริง (Actual Program) ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การเตรียมปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงาน ผลผลิตที่ได้จากโครงการ การวิเคราะห์การลงทุนและนำมาเปรียบเทียบกับ โครงการมาตรฐาน (Standard Criterion Program) ถ้าพบว่าไม่สอดคล้องจะพิจารณาหาทางเลือก 3 ทาง คือ ยุติโครงการ หรือเปลี่ยนแปลง หรือกลับไปเริ่มต้นใหม่ เมื่อสอดคล้องแล้วจึงดำเนินการในกิจกรรมต่อไป

6. แนวคิด ศูนย์กลางเพื่อการศึกษา ในการประเมินผลโครงการ (Center for the Study of Evaluation Approach) ของอัลคิน (Alkin) เป็นการประเมินโครงการที่แบ่งเป็น 5 ด้านคือ

6.1 ประเมินสภาพของระบบที่เป็นอยู่ (System Assessment)

6.2 ประเมินเพื่อการวางแผนโครงการ (Program Planning)

6.3 ประเมินเพื่อการดำเนินโครงการ (Program Implementation)

6.4 ประเมินเพื่อการปรับปรุงโครงการ (Program Improvement)

6.5 ประเมินเพื่อการยอมรับผลของโครงการ (Program Certification)

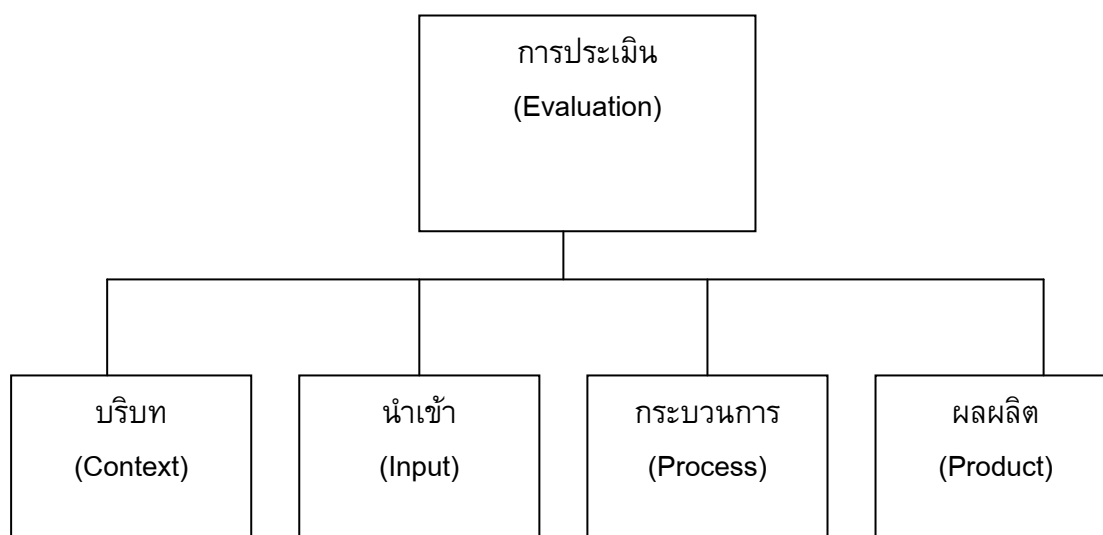
7. รูปแบบการประเมินผลโดยใช้รูปแบบการประเมินCIPP Model (ริตนะ บัวสนธิ. 2541:110-112)

ระหว่าง ค.ศ.1968 -1970 แดเนียล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) ได้เป็นประธานกรรมการศึกษาระดับชาติชุดหนึ่ง ศึกษาเรื่องการประเมินผลในสหรัฐอเมริกาที่เรียกว่า The Phi Delta Kappa National Study Committee on Evaluation เขาได้เสนอรูปแบบการประเมินผล

กลุ่มผู้พัฒนารูปแบบการประเมินแบบCIPP Model นี้ยึดหลักการที่ว่า การประเมินเป็นกระบวนการจัดการกระทำกับข้อมูล 3 อย่างคือ

1. การบรรยายว่าสิ่งที่ต้องการคำตอบคืออะไร (Delineating)
2. การรวบรวมหาข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งอาจต้องอาศัยเทคนิคทางการวัดผลและสถิติ (Obtaining)
3. การจัดหาข้อมูลให้ผู้ที่ต้องตัดสินใจดำเนินการต่าง ๆ รูปแบบการประเมินผลหลักสูตร Phi Delta Kappa

การประเมินผลหลักสูตรแบบนี้ เน้นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์และความสอดคล้องของสิ่งที่บรรลุหลักสูตร ดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 การประเมินผลหลักสูตรของ The Phi Delta Kappa

ที่มา : (จิรภัทร์ เอกตาแสง. 2548 : 53)

C = Context เป็นการประเมินวัตถุประสงค์ของโครงการหรือหลักสูตร ด้านสภาพทั่ว ๆ ไป ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นต้น

I = Input เป็นการประเมินโครงสร้างหลักสูตร การจัดการหลักสูตร องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น ครู นักเรียน สื่อการเรียนการสอน เป็นต้น

P = Process เป็นการประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอก หลักสูตร และจัดประสบการณ์อื่น ๆ ให้แก่ผู้เรียน

P = Product เป็นการประเมินผลที่ได้จากผลผลิตการใช้หลักสูตรว่า ผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางใด ตรงตามความคาดหวังไว้ในหลักสูตรหรือไม่

จากการประเมินทั้ง 4 ด้าน สามารถสรุปใจความสำคัญของการประเมินแต่ละด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบท (Context Evaluation) เป็นการประเมินข้อมูลที่เป็นพื้นฐานของระบบ โดยมีเป้าหมายที่เสนอเหตุผลเพื่อการตัดสินใจการกำหนดเป้าหมาย มีวิธีการประเมิน 2 วิธีคือ

1.1 Contingency Model หมายถึง การประเมินสภาวะแวดล้อม เพื่อหาโอกาสและภาวะแรงผลักดันจากภายนอกระบบ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ปรับปรุงโครงการ หรือหลักสูตรให้ดีขึ้น โดยการสำรวจปัญหาของสังคมอย่างกว้าง ๆ เช่น การประเมินค่านิยมของชุมชน นโยบายด้านการศึกษา แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจ สถิติของประชากรและอื่น ๆ ข้อมูลเหล่านี้ทำให้สามารถคาดการณ์สถานการณ์ต่าง ๆ ในอนาคต ซึ่งเป็นประโยชน์ในการวางแผนโครงการ

1.2 Congruence Model เป็นการประเมินโดยการเปรียบเทียบสิ่งที่เกิดขึ้นจริง (Actual Result) กับสิ่งที่ตั้งใจให้เกิดขึ้น การประเมินลักษณะนี้ทำให้ทราบว่า สิ่งใดบ้างที่ตั้งใจจะให้เกิดขึ้นแล้วไม่ประสบผลสำเร็จ

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อหาข้อมูลที่จะช่วยในการตัดสินใจว่าการนำปัจจัยเบื้องต้นที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์จนบรรลุเป้าหมายนั้น ควรปรับปรุงปัจจัยเบื้องต้นที่มีอยู่ไปใช้ให้เกิดประโยชน์จนบรรลุเป้าหมายนั้น ควรปรับปรุงปัจจัยเบื้องต้นอะไรบ้าง ซึ่งกระทำได้โดยการประเมินสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบการศึกษา คือ

2.1 สภาพของสถานศึกษา อาทิ เช่น ผู้สอน ผู้เรียน

2.2 วิธีการจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.3 สิ่งประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุนการศึกษา เช่น ตำราวัสดุอุปกรณ์ สถานที่เรียน

เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ เพื่อให้ทราบว่าหลักสูตรนั้นสามารถนำไปปฏิบัติจริงได้หรือไม่ และบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

กรอบการประเมินกระบวนการนี้ ได้แก่ การประเมินกระบวนการเรียน การสอน การบริหารหลักสูตร และการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน ซึ่งผลการประเมินเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ สำหรับบุคลากรผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร โดยเฉพาะระยะแรกของการนำหลักสูตรไปใช้

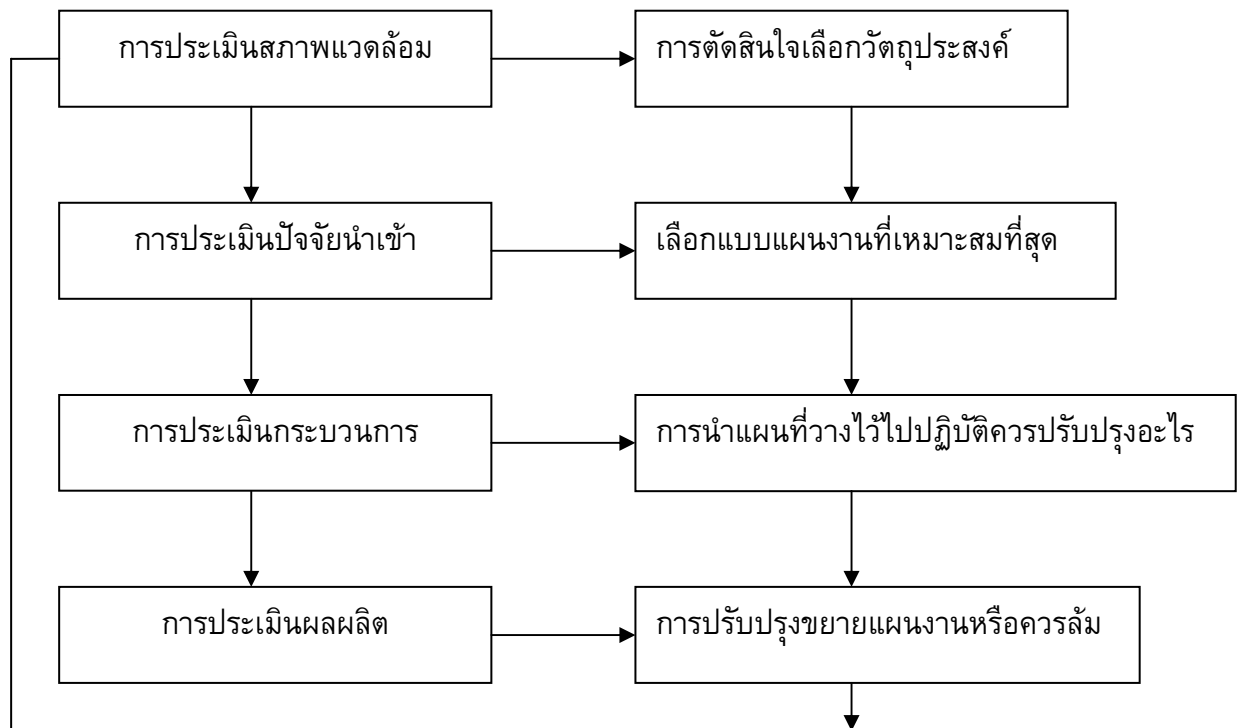
4. การประเมินผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลสำเร็จของโครงการ หรือผลผลิตหลักสูตร เปรียบเทียบกับเกณฑ์สัมพัทธ์ (Relative Criteria) ซึ่งกำหนดไว้ก่อนโดยพิจารณา ร่วมกับผลที่ได้จากการประเมินบริบท การประเมินปัจจัยเบื้องต้น และการประเมินกระบวนการ

สำหรับข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลทั้ง 4 ด้านนี้ นำมาใช้ในการตัดสินใจดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับบริบทหลักสูตร (Context) ซึ่งช่วยส่งเสริมการตั้งจุดประสงค์
2. ข้อมูลเกี่ยวกับตัวป้อน (Input) ซึ่งช่วยในการตัดสินใจในเรื่องการออกแบบ
3. ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการ (Process) ซึ่งช่วยในการตัดสินใจในเรื่องกระบวนการและการปฏิบัติ

4. ข้อมูลเกี่ยวกับผลของโครงการ (Product) ซึ่งจะช่วยการพิจารณาตัดสินใจแก้ไขปรับปรุง หรือยุติโครงการ

สรุปความสัมพันธ์ของประเภทการประเมินและประเภทของการตัดสินใจได้ดังนี้

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจแบบจำลองCIPP

ที่มา : (สุพาดา สิริกุดตา. 2545 :30)

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมิน CIPP Model มาใช้เพราะเป็นแบบที่เป็น การประเมินระบบหลักสูตรทั้งระบบ ซึ่งมีข้อดีหลายประการเช่น

1. จะเน้นการทำงานอย่างมีระบบเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการ เสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น
2. สามารถนำข้อมูลจากการประเมินมาใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจตามขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่ง ดำเนินการติดต่อกันมาในช่วงเวลาที่กำหนด เป็นการประเมินผลที่มีทั้งแบบประเมินระหว่าง การดำเนินการและแบบประเมินรวบยอดอยู่ด้วยอย่างสมบูรณ์
3. เป็นรูปแบบที่มีลักษณะการใช้ข้อมูลย้อนกลับในกระบวนการต่าง ๆ ต่อเนื่องกัน และ เป็นวัฏจักรครบวงจร ผลจากการประเมินมีประโยชน์สำหรับผู้มีหน้าที่ตัดสินใจ
4. จากข้อมูลรูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model จะเห็นได้ว่าเหมาะสมที่จะใช้ ประเมินผลหลักสูตรได้เป็นอย่างดี เพราะเป็นการประเมินทั้งระบบและครอบคลุมทุกด้าน จะช่วยให้ มีการทำงานอย่างเป็นระบบ และช่วยในการตัดสินใจตามขั้นตอนต่าง ๆ ระหว่างดำเนินการและหลัง ดำเนินการ นอกจากนั้นแล้วข้อมูลจะย้อนกลับอย่างครบวงจร ซึ่งผลของการประเมินจะมีประโยชน์ แก่ผู้มีอำนาจการตัดสินใจว่าจะดำเนินการต่อหรือจะล้มเลิก หรือยุติโครงการ นับว่าเป็นรูปแบบที่ สามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการให้องค์กรได้เป็นอย่างดี

ประเภทของการประเมินโครงการ

เยาวดี ราชชัยกุล. (2542 : 96) ได้รวบรวมประเภทของการประเมินโครงการเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. ประเมินความต้องการที่จำเป็น เป็นการประเมินเบื้องต้น ที่นำไปสู่การปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่ การใช้ประโยชน์จากผลการประเมินให้กว้างขวางขึ้น (UNESCO.1999 :49 ;Citing Stufflebeam.1977) ก่อนการดำเนินการโครงการใด ๆ ก็จะต้องมีการวางแผนโครงการนั้น ๆ ไว้ล่วงหน้า อย่างมี ประสิทธิภาพที่สุด เพื่อให้สามารถตอบคำถามได้อย่างเหมาะสม ตรงตามความต้องการที่แท้จริง ใน ปัจจุบันการประเมินได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อการประเมินและเชื่อว่าการวางแผน โครงการจำเป็นที่จะต้องจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินโครงการโดยให้การวางแผน โครงการเป็นขั้นตอนหนึ่งของการประเมินโครงการนั้น ๆ ก่อนนำโครงการไปสู่ขั้นการปฏิบัติ ทำให้ การวางแผนที่ดีต้องมีข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความต้องการที่จำเป็นอย่างถูกต้อง โดยอาศัย เทคนิคที่สามารถวัดและประเมินความต้องการที่เหมาะสมได้ในเชิงปริมาณ รวมทั้งอาจใช้เทคนิค อื่น ๆ ที่เอื้อต่อการประเมินความต้องการได้

2. การประเมินกระบวนการมีแนวคิดหลักดังนี้ คือ เมื่อโครงการได้รับการพัฒนาและเริ่ม ดำเนินการแล้ว นักประเมินต้องย้อนกลับไปทบทวนเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับโครงการอีกครั้งหนึ่ง เพื่อ ตรวจสอบว่าโครงการนั้น ๆ ได้ปฏิบัติถูกต้อง ไปตามขั้นตอนที่ได้ออกแบบไว้หรือไม่ และได้จัด กิจกรรมเพื่อให้บริการต่อกลุ่มเป้าหมายตรงตามที่กำหนดไว้ในโครงการหรือไม่ ซึ่งถือว่าการ ตรวจสอบความพยายามของโครงการว่าได้ดำเนินไปอย่างครบถ้วนและตรงตามแผนที่วางไว้ทุก ขั้นตอนหรือไม่

3. การประเมินผลผลิต นักประเมินที่ดี มักจะเน้นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการจากการประเมินผลผลิตโดยตรงของโครงการนั้น ๆ แต่การประเมินผลผลิตของโครงการที่สำคัญคือ นักประเมินจะต้องแสดงแนวทางในการวัดความสำเร็จของโครงการที่น่าเชื่อถือ มีการวัดที่แม่นยำมีผลการวัดที่ตรงตามความเป็นจริง และมีความคงที่ด้วย ตลอดจนต้องมีการวิเคราะห์ และมีบริบทที่จะสนับสนุนการประเมินให้ตรงตามความเป็นจริง อย่างสมเหตุสมผลและมีหลักฐานเชิงประจักษ์ ซึ่งต้องสรุปผลการประเมินให้ได้ในประเด็นที่สำคัญครอบคลุมประเด็นคือ

3.1 โครงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด รวมทั้งมีผลข้างเคียงอะไรบ้างที่สามารถจะบอกถึงผลกระทบของโครงการดังกล่าว

3.2 มีหลักฐานด้านข้อมูลสารสนเทศ และบริบทที่เสริมสร้าง สนับสนุนผลการประเมินโครงการ สามารถนำมาอธิบาย หรืออภิปรายได้ ทั้งเชิงประจักษ์และเชิงเหตุผลมากน้อยเพียงใด

4. การประเมินประสิทธิภาพโครงการ เป็นการประเมินความคุ้มค่าในเชิงประสิทธิภาพของโครงการที่สำคัญ เพราะช่วยส่งเสริมให้โครงการนั้น ๆ สามารถดำเนินการอย่างสอดคล้องกับสภาพจริงของสังคม เป็นการประเมิน ความสำเร็จของโครงการเทียบกับค่าใช้จ่าย

แนวการนำเสนอผลการประเมินโครงการ

การนำเสนอผลการประเมินโครงการ สามารถดำเนินการได้ 6 ขั้นตอนดังนี้

1. การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นการทบทวนเอกสารทั้งหมดตั้งแต่โครงร่าง เอกสารรายงานความก้าวหน้า และรายงานผลโครงการ
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินว่าต้องการจะประเมินโครงการอะไร ประเมินทำไม และเพื่อใคร หรือใครเป็นผู้ใช้ผลการประเมิน
3. การกำหนดขอบเขตของการประเมิน เป็นการกำหนดว่า การประเมินจะมีขอบข่ายเพียงใด ครอบคลุมพื้นที่ใดของโครงการ ประเมินพื้นที่ทั้งหมดของโครงการ หรือสุ่มเพียงบางพื้นที่
4. การพิจารณากำหนดตัวบ่งชี้และแหล่งข้อมูล เป็นการพิจารณาตัวบ่งชี้จากเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ ตลอดจนความคาดหวังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสภาวะแวดล้อมของสังคมโดยที่ตัวบ่งชี้ อาจแสดงในเชิงคุณภาพ หรือในเชิงปริมาณก็ได้ และระบุด้วยว่า ควรจะใช้ข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง ซึ่งมีเทคนิคการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นขั้นตอนที่พิจารณาว่า ข้อมูลที่เก็บได้นั้นเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ในเชิงปริมาณด้วยค่าสถิติ หรือจะวิเคราะห์ในเชิงคุณภาพ
6. การสรุปผลการประเมิน เป็นการประมวลข้อมูล เพื่อกำหนดแนวทางที่จะรายงานผลการประเมิน โดยให้ครอบคลุมประเด็นสำคัญดังนี้ 6.1) ผลผลิตจากโครงการ 6.2) การระบุปัญหาและข้อจำกัดของการดำเนินโครงการ 6.3) ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงโครงการซึ่งรายงานผลการประเมินจะต้องครอบคลุมหัวข้อหลัก ดังนี้คือ 6.3.1 ผลตามความคาดหวังของโครงการ 6.3.2 ผลที่ไม่ได้คาดหวัง 6.3.3 การนำโครงการไปใช้ 6.3.4 ปัญหาและข้อจำกัดและข้อเสนอแนะ 6.3.5 สรุปผลโครงการด้านอื่น ๆ เช่น การยอมรับในคุณค่าของโครงการ

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อำนาจ พิรุณสาร (2538) ได้ศึกษาการตี้มและการให้คุณค่าของสุราของเยาวชนใน กรุงเทพมหานคร ทำการศึกษาแบบเจาะลึกในผู้ขับขีมือเตอร์ไซค์รับจ้าง จำนวน 20 คน พบว่า สาเหตุหลักของการตี้มเหล้าคือ ความอยากรู้อยากลองที่จะตี้มเหล้า เมื่อเพื่อนชวนให้ตี้มเหล้า และมีบรรยากาศที่เอื้อกับการตี้มเหล้าเป็นสาเหตุหลักของการตี้มเหล้าครั้งแรก ลักษณะการตี้มเหล้า พบว่า ส่วนใหญ่จะตี้มในหมู่เพื่อนที่สนิทสนม ไม่นิยมตี้มกับคนที่พวกเขาไม่รู้จักมาก่อน และจะไม่นิยมที่จะตี้มเหล้าคนเดียว

อัสดา จันทรแสนตอ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยส่งเสริมและผลกระทบจากการเสพติดสุราของสตรี ในสตรีผู้เสพติดสุราที่อาศัยอยู่ในชุมชนของเทศบาลนครเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 7 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธี Snow ball technique พบว่า ปัจจัยที่ทำให้สตรีทั้ง 7 ราย เมื่อติดสุรา มีสาเหตุมาจาก การขาดความอบอุ่นจากครอบครัวในวัยเด็ก การมีแบบอย่างในครอบครัวติดสุรา สตรีผู้เสพติดสุราส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่าการประสพภาวะวิกฤตในชีวิตและสภาพแวดล้อม เอื้ออำนาจให้ตี้มสุราเป็นปัจจัยนำไปตี้มสุรา บางรายให้ข้อมูลว่าปัจจัยที่สนับสนุนให้เสพติดสุราคือ ปัญหาเศรษฐกิจของครอบครัว และความต้องการความเท่าเทียมบุรุษของสตรี ส่วนผลกระทบจากการเสพติดสุราต่อสตรีผู้เสพติดสุราและครอบครัว คือ ปัญหาสุขภาพจากการเสพติดสุรา การทำร้ายตนเอง ตลอดจนการพยายามฆ่าตัวตาย การทำงานบกพร่องการสูญเสียทรัพย์สินและเงินทอง มีภาระหนี้สิน การมีปัญหาด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อนบ้าน การมีปัญหายุ่งยากสัมพันธ์กับคู่สมรส การมีความรู้สึกต่อตนเองในทางลบ

พระมหาสารวย พินดอน (2542: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ 5 ที่มีต่อสังคมไทย โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะศึกษาขอบข่ายและความหมาย แรงจูงใจผลกระทบที่มีต่อสังคมไทยตลอดจนพุทธวิธีการแก้ไขปัญหา ความหลักพุทธธรรม ออกเป็น 4 ประเด็นดังนี้คือ

1. ความหมายของสุราเมรัยและของเมา คือของเมาทุกชนิด หรือเครื่องมือนี่มีแอลกอฮอล์ทุกชนิด หมายถึงสิ่งเสพติดนั่นเอง มีปรากฏอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน
2. แรงจูงใจ ให้เกิดการเสพของเมาเกิดขึ้นจากสาเหตุสำคัญ 2 ประการคือ
 - ก) องค์ประกอบภายใน คือตัวเราเองมีอำนาจกิเลสคือ โสภโภทและหลง โดยมีความพอใจชอบเป็นพื้นฐานมีอวิชชามูลเหตุแห่งปัญหาทั้งสิ้น อันเป็นปัจจัยภายใน
 - ข) องค์ประกอบภายนอก คือสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่เกิดขึ้น เช่น ค่านิยมของสังคม สื่ออันเป็นสิ่งยั่วชวนหรือจูงใจให้อยากมียอยากเป็นเรียกว่าค้นหาเป็นปัจจัยภายนอก

3. ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อสังคมไทย ปัญหาที่มีผลกระทบมากที่สุดในปัจจุบัน ก็คือปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมในสังคมไทย พระพุทธศาสนาสอนว่าสุราเมรัยและของเมานั้นเป็นสิ่งต้องห้ามโดยเห็นโทษว่าสุราเมรัยและของเมาเป็นพิษร้ายแก่สังคมทั้งทางสุขภาพกาย และสุขภาพจิต

ผลกระทบที่มีต่อสังคมไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ

1. ด้านตนเอง

ก) สติปัญญาเสื่อมถอย ทำให้เสียสุขภาพกายและจิต เสียทรัพย์สิน เกิดโรคและเสียชื่อเสียงที่สำคัญที่สุดทำให้หมดความละเอียด หมดความเกรงกลัวต่อการทำความชั่วทั้งปวง

ข) ผู้เสพของเมาเป็นนิสัย เมื่อตายไป ย่อมมีนรกภูมิ เปตภูมิ และเดรัจฉานภูมิเป็นที่หวังได้ โทษอย่างเบาที่สุด แม้เมื่อได้กลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกก็กลายเป็นคนบ้า

2. ด้านทางสังคม นั้นเกิดขึ้นเป็นผลกระทบทางสังคม คือเป็นโลกวิฆชะ ชาวโลกติเตียน เพราะผู้เสพของเมา ย่อมกระทำความกรรมทุกอย่างได้โดยไม่รู้สึกตัว

4. พุทธวิธีการแก้ไขปัญหาคือหลักพุทธธรรม คือแก้ไขปัญหาล้วนภายในคือปรับที่โยนิโสมนสิการ แก่ที่กิเลส 3 กอง ความพอใจชอบใจเป็นพื้นฐานมีวิชชามูลเหตุแห่งปัญหาทั้งสิ้นแล้ว สร้างภูมิคุ้มกันจิตด้วยอุบายสงบใจ และอุบายเรื่องปัญญา แก้ที่สิ่งแวดล้อมทั้งหลายที่แวดล้อมตัวเราอยู่ โดยมีเราเป็นศูนย์กลางมีกัลยาณมิตรเป็นเครื่องนำทางและเป็นเครื่องชี้หนทางสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้

ดังนั้น ผลกระทบจากการล่วงละเมิดศีลข้อที่ 5 ที่มีต่อสังคมไทยปัจจุบัน จึงทำให้ทราบวัตถุประสงค์ศีลข้อนี้ว่า ความไม่ประมาท คือการไม่อยู่ปราศจากสติ บรรดาคุณธรรมทั้งหลายมีความไม่ประมาทเป็นมูล เรียกว่า เป็นยอดของคุณธรรมทั้งหลาย ฉะนั้น ความไม่ประมาท จึงเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีทางสังคมและเศรษฐกิจตามหลักพุทธธรรมที่ว่าละชั่วทางกาย วาจาและใจ ตลอดถึงละความเห็นผิดแล้วปฏิบัติดีทางกาย วาจาและใจตลอดถึงทำความเห็นให้ถูก เพราะบรรดาคุณความดีทั้งหลาย ย่อมเกิดขึ้นเพราะมีความไม่ประมาทเป็นมูล

สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สาเหตุและความสำคัญของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนโดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี จำนวน 340 คน พบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เพศ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลของเพื่อน อิทธิพลของสื่อ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่อาชีพหลักของมารดาบิดา และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รังสิมา พุทธางกูรานนท์ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกรุงเทพมหานคร จากผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ชอบดื่มสุรามากที่สุดส่วนใหญ่ดื่มสุราที่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยจะเลือกซื้อเครื่องดื่มกับกลุ่มเพื่อนตามร้านอาหารและสถานบันเทิง ซึ่งตัวผู้ดื่มเองมีอิทธิพลในการเลือกเครื่องดื่มมากที่สุด ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อคือ รสชาติ ราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ บรรยากาศในการนั่งดื่มและการลดราคา โดยอายุ ระดับรายได้ และอาชีพ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค ทั้งนี้ อายุและอาชีพ ยังมีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้อสุรา ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ชอบดื่มเบียร์มากที่สุด ส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ที่ผลิตภายในประเทศ โดยจะดื่มกับกลุ่มเพื่อนตามร้านอาหารและตัวผู้ดื่มเองมีอิทธิพลในการเลือกดื่มมากที่สุด ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อเบียร์ตามร้านสะดวกซื้อและร้านขายของชำ ปัจจัยทางส่วนประสมทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการเลือกซื้อคือ รสชาติ ราคาที่เหมาะสม ทำเลที่สามารถหาซื้อได้สะดวก และการลดราคา โดยเพศ อายุ และอาชีพ เป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภค ทั้งนี้ เพศและการศึกษายังมีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดในการตัดสินใจเลือกซื้อเบียร์ และสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ชอบดื่มไวน์มากที่สุด ส่วนใหญ่ดื่มไวน์ที่นำเข้าจากต่างประเทศ โดยจะดื่มกับกลุ่มเพื่อนตามงานเลี้ยงสังคม และตัวผู้ดื่มเองมีอิทธิพลในการเลือกดื่มมากที่สุด ส่วนใหญ่จะเลือกซื้อไวน์จากร้านอาหารและสถานบันเทิง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ที่มีอิทธิพลในการเลือกซื้อคือ รสชาติ ราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ สถานที่ที่มีสินค้าให้เลือกหลากหลาย และการลดราคา โดยเพศเป็นปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการบริโภคและมีผลต่อปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกซื้อไวน์

พินทุอร วิรุพห์ตั้งตระกูล (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาสถานการณ์โดยรวมในการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และปัจจัยที่นอกเหนือปัจจัยทางเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภค จากการศึกษาพบว่านิสิตนักศึกษาเพศชายเป็นผู้บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง มีผลการเรียนอยู่ในช่วง 2.50 – 3.00 คิดเป็นร้อยละ 2.8 มีรายได้เฉลี่ย 8,096.45 บาทต่อเดือน ในระยะเวลา 1 เดือนกลุ่มตัวอย่างจะมีความถี่ในการบริโภคเฉลี่ย 6 ครั้งและบริโภคครั้งละ 2.95 ขวด ซึ่งมักจะดื่มกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8 ส่วนใหญ่จะซื้อและบริโภคในสถานบันเทิง โดยจะบริโภคเมื่ออยากดื่ม คิดเป็นร้อยละ 57 นอกจากนี้ เมื่อคำนวณหาค่าความยืดหยุ่นอุปสงค์ต่อรายได้พบว่า มีค่า 0.672 แสดงให้เห็นว่าเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นสินค้าจำเป็น เนื่องจากความยืดหยุ่นมีค่าน้อยกว่า 1 และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ ลักษณะการอยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง ค่านิยมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อนและอิทธิพลของสื่อโฆษณา ผลจากการศึกษาครั้งนี้เห็นว่า สถาบันการศึกษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ตลอดจนรัฐบาล ควรจะกำหนดนโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ที่จะลดการบริโภค

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากแนวความคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้นำเสนอในบทที่ 2 ผู้วิจัยใช้หลักการในแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยต่าง ๆ นั้นเป็นแนวทาง และเป็นกรอบในการศึกษาวิจัย การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการศึกษา ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาถึงการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มี 2 กลุ่มได้แก่

1. พระภิกษุและเจ้าหน้าที่ในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ในเขตบางนา แบ่งเป็นวัดพระอารามหลวง จำนวน 2 แห่ง และวัดราษฎร์ จำนวน 3 แห่ง โดยมีพระภิกษุรวม จำนวน 180 รูป เจ้าหน้าที่รวม จำนวน 30 คน

2. ประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ดังนี้

1. จำนวนกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุและเจ้าหน้าที่ในวัดคำนวณโดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ที่ 95% ขนาดกลุ่มตัวอย่างตามความคลาดเคลื่อน 10% ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

$$1.1 \text{ กลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ} = \frac{180}{1 + 180(0.1)^2}$$

$$= 64.286$$

$$= 64 \text{ รูป}$$

$$\begin{aligned}
 1.2 \text{ กลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด} &= \frac{30}{1 + 30(0.1)^2} \\
 &= 23.077 \\
 &= 23 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

2. จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด คำนวณโดยใช้สูตร

$$n = \frac{Z^2 PQ}{d^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	Z	=	ค่า Z จากตาราง เมื่อ $\alpha = 0.05$ มีค่า 1.96
	P	=	ความน่าจะเป็นของประชากร = 0.85
	Q	=	$1 - P = 0.15$
	d	=	ระดับความคลาดเคลื่อน = 0.05

โดยแทนค่าที่ระดับความน่าจะเป็นของประชากรเท่ากับ 0.5 และค่า Z ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05แล้วจะได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{(1.96)^2 (0.85)(0.15)}{(0.05)^2} \\
 &= 195.92 \text{ คน} \\
 &= 196 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 196 คน โดยผู้วิจัยขอกำหนดกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 196 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

เป็นแบบสอบถามสำหรับพระภิกษุในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ เจ้าหน้าที่ในวัด และประชาชนทั่วไปในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร เป็นข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลการประเมินตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ซึ่งมีอยู่ 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบริบท ประกอบไปด้วยข้อคำถามรวม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความต้องการของสังคม 2) ด้านเป้าหมายของนโยบาย 3) ด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย 4) ด้านเศรษฐกิจและการเมือง 5) ด้านทรัพย์สินหรือผลประโยชน์

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยคำถามรวม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย 2) ด้านแผนปฏิบัติการ 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านเวลา 5) ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย

2.3 ด้านกระบวนการ ประกอบด้วยคำถามรวม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการประชาสัมพันธ์ 2) ด้านกระบวนการการมีส่วนร่วม 3) ด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม

2.4 ด้านผลผลิต ประกอบด้วยคำถามรวม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน 2) ด้านประสิทธิผลของนโยบาย 3) ด้านความยั่งยืนของนโยบาย 4) ด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แบบสอบถามส่วนที่ 1 เป็นการสร้างคำถามโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจากข้อความที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ให้

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scales คือ ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกแสดงความคิดเห็นจากข้อความที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ให้โดยแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ และมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ในแต่ละระดับมีช่วงห่างของคะแนนที่เท่ากันคือ 1 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนนข้อที่เป็นบวก	คะแนนข้อที่เป็นลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
ค่อนข้างเห็นด้วย	4	2
ปานกลาง	3	3
ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

เกณฑ์การแปลความหมาย

คะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

คะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20 หมายถึง ค่อนข้างเห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40 หมายถึง ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60 หมายถึง ค่อนข้างไม่เห็นด้วย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ เป็นการสร้างคำถามโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบจาก ข้อความที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ให้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎีหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อการกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สร้างแบบสอบถามเพื่อศึกษาถึงการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยการใช้รูปแบบการประเมินแบบ CIPP Model
3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม
4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหาเพื่อพิจารณาและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ข้อเสนอแนะต่าง ๆ แล้วผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
6. นำแบบสอบถามทั้งสองฉบับไปหาความเชื่อมั่น

วิธีการหาคุณภาพแบบสอบถาม

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถาม

โดยการศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบข้อความ หรือคำถามในเครื่องมือวิจัยอีกครั้งหนึ่งเพื่อให้เครื่องมือที่สร้างสอดคล้องกับเนื้อหาสาระ และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

จากการคำนวณได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับประชาชนทั่วไปในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร เท่ากับ 0.9134 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสำหรับพระภิกษุในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์และเจ้าหน้าที่ของวัด เท่ากับ 0.8896

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้แก่พระภิกษุในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ เจ้าหน้าที่ของวัด และประชาชนทั่วไปในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (The Statistical Package for the Social Sciences)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลการประเมินด้านบริบท ด้านนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งประเมินผลโดยใช้ประชาชนกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ค่าเฉลี่ยค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่ม โดยสถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance-ANOVA) สถิติ t-test
4. การวิเคราะห์ทางสถิติครั้งนี้ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร หลังจากผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังพระภิกษุรวม 64 รูป เจ้าหน้าทีในวัดรวม 23 คน และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดรวม 196 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา 283 ชุด คิดเป็น 100% ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (The Statistical Package for the Social Sciences) และนำเสนอผลการศึกษารูปตามตารางและค่าสถิติ พร้อมกับคำอธิบายเชิงพรรณนา และวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติประกอบกัน

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า โดยแยกเป็น 4 ส่วนตามลำดับ ดังนี้
ส่วนที่ 1 ข้อมูลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง พระภิกษุเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มพระภิกษุ

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
1.1 23 ปีลงมา	22	34.4
1.2 24-34 ปี	21	32.8
1.3 35 ปีขึ้นไป	21	32.8
2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)		
2.1 จบชั้นประถมศึกษา	13	20.3
2.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	32	50.0
2.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	7	10.9
2.4 จบปริญญาตรีขึ้นไป	12	18.8
3. ระดับการศึกษานักธรรม		
3.1 ไม่ได้เรียนนักธรรม	3	4.7
3.2 จบนักธรรมตรี	13	20.3
3.4 จบนักธรรมโท	6	9.4
3.5 จบนักธรรมเอก	42	65.6
4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม		
4.1 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	29	45.3
4.2 จบประโยค 1-2	4	6.3
4.3 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค	8	12.5
4.4 จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค	15	23.4
4.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค	8	12.5
5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์		
5.1 ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	4	6.3
5.2 ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม/แผนกบาลี/พระวินยาศึกษา	12	18.7
5.3 พระลูกวัด	48	75.0
6. ระยะเวลาการบวช		
6.1 1 - 3 ปี	24	37.5
6.2 4 - 9 ปี	19	29.7
6.3 10 ปีขึ้นไป	21	32.8

จากตาราง 1 พบว่า

1. อายุ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 23 ปีลงมา ร้อยละ 34.4 มากที่สุด รองลงมาคือ 24 -34 ปี และ 35 ปีขึ้นไป

2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20.3 ปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.8 และชั้นอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.9

3. ระดับการศึกษานักธรรม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จบนักธรรมเอก คิดเป็นร้อยละ 65.6 รองลงมาคือ จบนักธรรมตรี คิดเป็นร้อยละ 20.3 จบนักธรรมโท คิดเป็นร้อยละ 9.4 และไม่ได้เรียนนักธรรม คิดเป็นร้อยละ 4.7

4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม คิดเป็นร้อยละ 45.3 รองลงมาคือ จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 23.4 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 12.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค คิดเป็นร้อยละ 12.5 และจบประโยค 1-2 คิดเป็นร้อยละ 6.3

5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นพระลูกวัด คิดเป็นร้อยละ 75.0 รองลงมาคือ เป็นครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม/แผนกบาลี/พระวินยาศึกษา คิดเป็นร้อยละ 18.7 และเป็นผู้ช่วยเจ้าอาวาส คิดเป็นร้อยละ 6.3

6. ระยะเวลาการบวช

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาการบวช 1 – 3ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือ มีระยะเวลาการบวช 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.8 และมีระยะเวลาการบวช 4 - 9ปี คิดเป็นร้อยละ 29.7

ตาราง 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มพระภิกษุ ด้านบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านความต้องการของสังคม			
1. ลดการบาดเจ็บ ล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการ ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์	4.813	.500	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ต้องการลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการ ข่มขืน ในขณะที่มีเมฆาตความยั้งคิด	4.719	.745	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. รัฐบาลไม่ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วย ทุพพลภาพจากการตีมแอลกอฮอล์ ด้านเป้าหมายของนโยบาย	3.625	1.254	ค่อนข้างเห็นด้วย
4. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ป้องกัน เด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องตีม แอลกอฮอล์ได้ง่าย	4.406	.849	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ลด อุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว	4.563	.774	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต้องการ ให้ประชาชน เลิก การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย	4.125	1.106	ค่อนข้างเห็นด้วย
7. การห้ามโฆษณาสุราในโทรทัศน์ <u>ไม่</u> ได้ช่วย แก้ปัญหาการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้ น้อยลง	4.172	.985	ค่อนข้างเห็นด้วย
8. กฎหมายมีบทลงโทษน้อยไป ทำให้คนไม่ เกรงกลัว	4.297	.920	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. เครื่องตีมแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่าย ในร้านขายของ (เช่น โซว์ห่วย เซเว่น อีเลฟ เว่น)	4.563	.774	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเศรษฐกิจและการเมือง			
10. การตีมแอลกอฮอล์เกิดความเสียหายทางด้าน เศรษฐกิจ เช่นการสูญเสียด้านกำลังการผลิตใน วัยทำงาน	4.172	.865	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
11. การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคมจะได้ประโยชน์ด้านทรัพย์สินหรือผลประโยชน์	3.906	1.178	ค่อนข้างเห็นด้วย
12. นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ	4.203	1.086	ค่อนข้างเห็นด้วย
13. นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ช่วยลดปัญหาสังคมของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเช่นการทะเลาะวิวาท การขัดแย้ง	4.313	.889	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. ต้องการลดความรุนแรงในเด็กและสตรีจากนักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์	4.516	.713	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15. ประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี	3.563	1.246	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	4.264	.509	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 2 พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย 4.264 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ลดการบาดเจ็บ ล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.813 รองลงมาได้แก่ ต้องการลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยั้งคิด มีค่าเฉลี่ย 4.719 และการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.563 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.563

ตาราง 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มพระภิกษุ ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย			
16. การจำกัดอายุผู้ซื้อ ทำให้ได้ผลการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์น้อยลง	3.500	1.392	ค่อนข้างเห็นด้วย
17. การจำกัดสิทธิ์ของนักตีพิมพ์ โดยห้ามตีพิมพ์ในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนจำนวนมาก	4.047	1.119	ค่อนข้างเห็นด้วย
18. ให้ขายเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในสถานที่ราชการ วัด สถานศึกษาได้	1.422	.612	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
ด้านแผนปฏิบัติการ			
19. การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ ไม่ช่วยลดอุบัติเหตุ แต่อย่างใด	3.250	1.369	ปานกลาง
20. การออกไปอนุญาตขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วยลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้	3.797	1.115	ค่อนข้างเห็นด้วย
21. ไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา	4.563	.687	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22. การติดป้ายห้ามตีพิมพ์เหล้าในวัดช่วยลดการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ให้น้อยลงได้	3.875	1.047	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านงบประมาณ			
23. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการควบคุมเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์	3.781	1.147	ค่อนข้างเห็นด้วย
24. รัฐบาลใช้งบประมาณจำนวนมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ไม่คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป	4.000	1.069	ค่อนข้างเห็นด้วย
25. เงินที่วัดใช้ไปในการรณรงค์เพื่อให้ชาวบ้านงดตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ไม่ได้ผล	3.734	1.130	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านเวลา			
26. การจำหน่ายสุราให้ทำได้ในเวลา 11.00 - 14.00 น. และ 17.00 - 24.00 น. เท่านั้น	3.578	1.139	ค่อนข้างเห็นด้วย
27. ช่วงเวลาที่เหมาะสมให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่เวลา 22.00 - 05.00 น.	3.172	1.443	ปานกลาง
28. ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด	4.641	.764	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย			
29. ตำรวจไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการปรับ จับ อย่างจริงจัง	4.203	.839	ค่อนข้างเห็นด้วย
30. ป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จูงใจให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.047	.983	ค่อนข้างเห็นด้วย
31. สำนักงานพระพุทธศาสนาได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี	3.938	1.139	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	3.722	.552	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.722 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.641 รองลงมาได้แก่ ไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 4.563 และป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จูงใจให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.047 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่วงเวลาที่เหมาะสมให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่เวลา 22.00 - 05.00 น. มีค่าเฉลี่ย 3.172

ตาราง 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มพระภิกษุ ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการประชาสัมพันธ์			
32. การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ ถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ขัดห้ามดื่มสุรา	4.219	.917	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
33. โฆษณาเมาไม่ขับ ดูแล้วทำให้อยากเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เพราะได้ข้อคิด เพื่อชีวิตของตัวเอง	4.094	1.065	ค่อนข้างเห็นด้วย
34. การประชาสัมพันธ์ที่วัดทำขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ <u>ไม่</u> ได้ผล	3.594	1.231	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านกระบวนการมีส่วนร่วม			
35. หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี	3.406	1.205	ค่อนข้างเห็นด้วย
36. คณะสงฆ์ได้เทศน์สั่งสอนประชาชนเพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ที่กรมคุมประพฤติ มาทำกิจกรรม	3.953	.933	ค่อนข้างเห็นด้วย
37. ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามดื่มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี	4.063	1.052	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม			
38. วัดมีการตั้งเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ	4.219	.845	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
39. ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที	4.375	.984	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	3.990	.634	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุต่อกฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 3.990 เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.375 รองลงมาได้แก่ การโฆษณาสุราทางสื่อ

ต่างๆถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามดื่มสุรามีค่าเฉลี่ย 4.219 และวัดมีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่สม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.219 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือหน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.678

ตาราง 5 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มพระภิกษุ ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน			
40. กำหนดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ทำให้การดื่มสุราน้อยลง	3.719	1.327	ค่อนข้างเห็นด้วย
41. กฐินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป	4.359	1.074	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประสิทธิผลของนโยบาย			
42. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ลดปริมาณการดื่มของเด็กได้จากปีที่ผ่านมา	3.828	1.017	ค่อนข้างเห็นด้วย
43. การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดลงได้	4.203	1.026	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านความยั่งยืนของนโยบาย			
44. ค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.281	.845	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
45. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน	3.328	1.392	ปานกลาง

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย			
46. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.391	.847	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทย			
47. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.266	.929	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา			
48. กฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	3.859	1.193	ค่อนข้างเห็นด้วย
ไม่ได้ทำให้ยอดขายลดลง แต่ประชาชนดื่มเพิ่มขึ้น			
รวม	4.026	.621	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.026 และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.391 รองลงมาได้แก่ กฎหมาย ถือว่าเป็นกฎหมาย มีค่าเฉลี่ย 4.359 และค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.281 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 3.328

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. อายุ			
1.1 23 ปีลงมา	4.158	1.407	.253
1.2 24-34 ปี	4.409		
1.3 35 ปีขึ้นไป	4.229		
2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)			
2.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.256	.499	.684
2.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.333		
2.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.152		
2.4 จบปริญญาตรีขึ้นไป	4.150		

ตาราง 6 (ต่อ)

3. ระดับการศึกษานักธรรม			
3.1 ไม่ได้เรียนนักธรรม	4.511	1.412	.248
3.2 จบนักธรรมตรี	4.462		
3.3 จบนักธรรมโท	4.344		
3.4 จบนักธรรมเอก	4.173		
4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม			
4.1 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	4.425	3.716	.009
4.2 จบประโยค 1-2	4.000		
4.3 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค	4.517		
4.4 จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค	4.107		
4.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค	3.850		
5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์			
5.1 ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	4.017	.685	.508
5.2 ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม แผนกบาลีและพระวินยาศึกษา	4.361		
5.3 พระลูกวัด	4.259		
6. ระยะเวลาการบวช			
6.1 1 – 3ปี	4.192	.412	.664
6.2 4 - 9ปี	4.329		
6.3 10 ปีขึ้นไป	4.286		

จากตาราง 6 พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษานักธรรม ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาเปรียญธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท และจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Comparisons มีผลลัพธ์ดังนี้

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ไม่ได้เรียน เปรียบเทียบ กรรม	ประโยค 1-2	เปรียบเทียบ กรรม 3 - 4 ประโยค	เปรียบเทียบ กรรม 5 - 6 ประโยค	เปรียบเทียบ กรรม 7 - 8 ประโยค
ไม่ได้เรียนเปรียบเทียบกรรม	4.425	-	.425	.091	.319*	.575*
ประโยค 1-2	4.000		-	.517	.107	.150
เปรียบเทียบกรรม 3 - 4 ประโยค	4.517			-	.410	.667*
เปรียบเทียบกรรม 5 - 6 ประโยค	4.107				-	.256
เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยค	3.850					-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. เปรียบเทียบกรรม 5 - 6 ประโยค กับ ไม่ได้เรียนเปรียบเทียบกรรม
2. เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยค กับ ไม่ได้เรียนเปรียบเทียบกรรม
3. เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยค กับ เปรียบเทียบกรรม 3 - 4 ประโยค

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. อายุ			
1.1 23 ปีลงมา	3.713	1.982	.147
1.2 24-34 ปี	3.893		
1.3 35 ปีขึ้นไป	3.559		
2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)			
2.1 จบชั้นประถมศึกษา	3.697	.704	.553
2.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	3.813		
2.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	3.536		
2.4 จบปริญญาตรีขึ้นไป	3.615		

ตาราง 7 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
3. ระดับการศึกษานักธรรม			
3.1 ไม่ได้เรียนนักธรรม	3.813	1.628	.192
3.2 จบนักธรรมตรี	3.981		
3.3 จบนักธรรมโท	3.448		
3.4 จบนักธรรมเอก	3.674		
4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม			
4.1 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	3.806	3.236*	.018
4.2 จบประโยค 1-2	3.563		
4.3 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค	4.125		
4.4 จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค	3.633		
4.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค	3.258		
5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์			
5.1 ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	3.594	.121	.886
5.2 ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม แผนกบาลีและพระวินยาศิการ	3.750		
5.3 พระลูกวัด			
6. ระยะเวลาการบวช			
6.1 1 – 3ปี	3.690	1.499	.231
6.2 4 - 9ปี	3.895		
6.3 10 ปีขึ้นไป	3.601		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 7 พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษานักธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาเปรียญธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า และจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Comparisons มีผลลัพธ์ดังนี้

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ไม่ได้เรียน เปรียบเทียบ กรรม	ประโยค 1-2	เปรียบเทียบ กรรม 3 - 4 ประโยค	เปรียบเทียบ กรรม 5 - 6 ประโยค	เปรียบเทียบ กรรม 7 - 8 ประโยค
ไม่ได้เรียนเปรียบเทียบกรรม	3.806	-	.244	.319	.173	.548*
ประโยค 1-2	3.563		-	.563	.071	.305
เปรียบเทียบกรรม 3 - 4 ประโยค	4.125			-	.492*	.867*
เปรียบเทียบกรรม 5 - 6 ประโยค	3.633				-	.376
เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยค	3.258					-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยค กับ ไม่ได้เรียนเปรียบเทียบกรรม
2. เปรียบเทียบกรรม 5 - 6 ประโยค กับ เปรียบเทียบกรรม 3 - 4 ประโยค
3. เปรียบเทียบกรรม 7 - 8 ประโยคกับ เปรียบเทียบกรรม 3 - 4 ประโยค

ตาราง 8 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. อายุ			
1.1 23 ปีลงมา	4.068	5.469	.007
1.2 24-34 ปี	4.244		
1.3 35 ปีขึ้นไป	3.655		
2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)			
2.1 จบชั้นประถมศึกษา	3.904	.667	.575
2.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.102		
2.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	3.893		
2.4 จบปริญญาตรีขึ้นไป	3.844		

ตาราง 8 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
3. ระดับการศึกษานักธรรม			
3.1 ไม่ได้เรียนนักธรรม	4.125	2.839*	.045
3.2 จบนักธรรมตรี	4.337		
3.3 จบนักธรรมโท	3.500		
3.4 จบนักธรรมเอก	3.944		
4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม			
4.1 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	4.082	.835	.508
4.2 จบประโยค 1-2	3.844		
4.3 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค	4.141		
4.4 จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค	3.942		
4.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค	3.672		
5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์			
5.1 ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	3.594	.842	.436
5.2 ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม แผนกบาลีและพระวินยาศึกษา	4.042		
5.3 พระลูกวัด	4.010		
6. ระยะเวลาการบวช			
6.1 1 – 3ปี	4.052	5.598	.006
6.2 4 - 9ปี	4.276		
6.3 10 ปีขึ้นไป	3.661		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 8 พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด(ทางโลก) ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษานักธรรมและระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ และจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Comparisons มีผลลัพธ์ดังนี้

1. อายุ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	24-34 ปี	23 ปีลงมา	35 ปีขึ้นไป
23 ปีลงมา	4.068	-	.176	.589*
24-34 ปี	4.244		-	.413*
35 ปีขึ้นไป	3.655			-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. อายุ 35 ปีขึ้นไป กับ อายุ 23 ปีลงมา
2. อายุ 35 ปีขึ้นไป กับ อายุ 24 -34 ปี

2. ระดับการศึกษานักธรรม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ไม่ได้เรียน นักธรรม	จบนักธรรมตรี	จบนักธรรมโท	จบนักธรรม เอก
ไม่ได้เรียนนักธรรม	4.125	-	.212	.625	.182
จบนักธรรมตรี	4.337		-	.837*	.393*
จบนักธรรมโท	3.500			-	.444
จบนักธรรมเอก	3.944				-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. จบนักธรรมเอก กับ จบนักธรรมตรี
2. จบนักธรรมโท กับ จบนักธรรมตรี

3. ระยะเวลาการบวช

รายการ	ค่าเฉลี่ย	1 – 3ปี	4 - 9ปี	10 ปีขึ้นไป
1 – 3ปี	4.052	-	.224	.391*
4 - 9ปี	4.276		-	.616*
10 ปีขึ้นไป	3.661			-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. ระยะเวลาการบวช 10 ปีขึ้นไป กับ ระยะเวลาการบวช 1 – 3 ปี
2. ระยะเวลาการบวช 10 ปีขึ้นไป กับ ระยะเวลาการบวช 4 – 9 ปี

ตาราง 9 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. อายุ			
1.1 23 ปีลงมา	4.126	3.210*	.047
1.2 24-34 ปี	4.191		
1.3 35 ปีขึ้นไป	3.757		
2. ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)			
2.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.026	.258	.855
2.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.017		
2.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.206		
2.4 จบปริญญาตรีขึ้นไป	3.944		
3. ระดับการศึกษานักธรรม			
3.1 ไม่ได้เรียนนักธรรม	4.111	5.359	.002
3.2 จบนักธรรมตรี	4.436		
3.3 จบนักธรรมโท	3.333		
3.4 จบนักธรรมเอก	3.992		
4. ระดับการศึกษาเปรียญธรรม			
4.1 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	4.054	.436	.782
4.2 จบประโยค 1-2	3.778		
4.3 จบเปรียญธรรม 3 - 4 ประโยค	4.153		
4.4 จบเปรียญธรรม 5 - 6 ประโยค	3.911		
4.5 จบเปรียญธรรม 7 - 8 ประโยค	4.139		
5. ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์			
5.1 ผู้ช่วยเจ้าอาวาส	3.778	.353	.704
5.2 ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม แผนกบาลีและพระวินยาศึกษา	4.074		
5.3 พระลูกวัด	4.035		
6. ระยะเวลาการบวช			
6.1 1 - 3ปี	4.129	2.286	.110
6.2 4 - 9ปี	4.152		
6.3 10 ปีขึ้นไป	3.794		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตาราง 9 พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุและระดับการศึกษานักธรรมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต และจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Comparisons มีผลลัพธ์ดังนี้

1. อายุ

รายการ	ค่าเฉลี่ย	23 ปีลงมา	24-34 ปี	35 ปีขึ้นไป
23 ปีลงมา	4.126	-	.064	.369*
24-34 ปี	4.191		-	.434*
35 ปีขึ้นไป	3.757			-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. อายุ 35 ปีขึ้นไป กับ อายุ 23 ปีลงมา
2. อายุ 35 ปีขึ้นไป กับ อายุ 24 -34 ปี

2. ระดับการศึกษานักธรรม

รายการ	ค่าเฉลี่ย	ไม่ได้เรียน นักธรรม	จบนักธรรมตรี	จบนักธรรมโท	จบนักธรรม เอก
ไม่ได้เรียนนักธรรม	4.111	-	.325	.778	.119
จบนักธรรมตรี	4.436		-	1.103*	.444*
จบนักธรรมโท	3.333			-	.659*
จบนักธรรมเอก	3.992				-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

1. จบนักธรรมเอก กับ จบนักธรรมโท
2. จบนักธรรมเอก จบ นักธรรมตรี
3. จบนักธรรมโท กับ จบนักธรรมตรี

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่าง เจ้าหน้าที่ในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลทั่วไปของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	15	65.2
1.2 หญิง	8	34.8
2. อายุ		
2.1 39 ปีลงมา	8	34.8
2.2 40 – 47 ปี	8	34.8
2.3 48 ปีขึ้นไป	7	30.4
3.ระดับการศึกษา		
3.1 จบชั้นประถมศึกษา	10	43.5
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	9	39.1
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4	17.4
4.หน้าที่		
4.1 ทำความสะอาด / ประจำศาลา	12	52.2
4.2 พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ	6	26.1
4.3 จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ	5	21.7
5.รายได้		
5.1 4,000 บาท	15	65.2
5.2 4,001 – 5,000 บาท	8	34.8

จากตาราง 10 พบว่า

1. เพศ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.2 และเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 34.8

2. อายุ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 39 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 34.8 รองลงมาคือ มีอายุ 40 – 47 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.8 และ มีอายุ 48 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.4

3. ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 39.1 และชั้นอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.4

4. หน้าที่

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีหน้าที่ทำความสะอาด / ประจำศาลา คิดเป็นร้อยละ 52.2 รองลงมาคือ มีหน้าที่พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ คิดเป็นร้อยละ 26.1 และมีหน้าที่จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 21.7

5. รายได้

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.2 รองลงมาคือ มีรายได้ 4,001 – 5,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.8

ตาราง 11 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ตำบลบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านความต้องการของสังคม			
1. ลดการบาดเจ็บ ล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการ ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์	4.783	.422	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ต้องการลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการ ข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยั้งคิด	4.174	1.527	ค่อนข้างเห็นด้วย
3. รัฐบาล <u>ไม่</u> ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วย ทุพพลภาพจากการตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านเป้าหมายของนโยบาย	4.217	1.380	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4. การควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ป้องกัน เด็กและเยาวชน <u>ไม่</u> ให้เข้าถึงเครื่องตี๋ม แอลกอฮอล์ได้ง่าย	3.957	.928	ค่อนข้างเห็นด้วย
5. การควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ลด อุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว	4.826	.388	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. การควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ต้องการ ให้ประชาชน เลิก การตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์	4.000	1.000	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตาราง 11 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย			
7. การห้ามโฆษณาสุราในโทรทัศน์ <u>ไม่ได้</u> ช่วยแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้น้อยลง	4.391	.656	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
8. กฎหมายมีบทลงโทษน้อยไป ทำให้คนไม่เกรงกลัว	4.478	.665	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในร้านขายของ (เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต เซเว่น อีเลฟเว่น)	4.826	.491	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเศรษฐกิจและการเมือง			
10. การดื่มแอลกอฮอล์เกิดความเสียหายทางด้านเศรษฐกิจ เช่น การสูญเสียด้านกำลังการผลิตในวัยทำงาน	4.130	.869	ค่อนข้างเห็นด้วย
11. การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคมจะได้ประโยชน์ด้านทรัพย์สินหรือผลประโยชน์	4.696	.635	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
12. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ	4.783	.518	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดปัญหาสังคมของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเช่นการทะเลาะวิวาท การชกต่อย	4.609	.839	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
14. ต้องการลดความรุนแรงในเด็กและสตรีจากนักดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.826	.388	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
15. ประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี	3.957	.976	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	4.444	.255	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 11 พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย 4.444 และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว เครื่องตี้มแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในร้านขายของ (เช่น โชว์ห่วย เซเว่น อีเลฟเว่น) และต้องการลดความรุนแรงในเด็กและสตรีจากนักตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.826 รองลงมาได้แก่ ลดการบาดเจ็บ ล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ มีค่าเฉลี่ย 4.783 และ การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคมจะได้ประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.696 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ป้องกันเด็กและเยาวชนไม่ให้เข้าถึงเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ได้ง่ายและประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.957

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย			
16. การจำกัดอายุผู้ซื้อ ทำให้เด็กลดการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์น้อยลง	4.044	.767	ค่อนข้างเห็นด้วย
17. การจำกัดสิทธิ์ของนักตี้ม โดยห้ามตี้มในสถานที่ต่างๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนจำนวนมาก	4.522	.790	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. ให้ขายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในสถานี่ราชการ วัด สถานศึกษาได้	1.044	.209	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านแผนปฏิบัติการ			
19. การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ <u>ไม่</u> ช่วยลดอุบัติเหตุ แต่อย่างไร	3.391	1.305	ปานกลาง
20. การออกใบอนุญาตขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วยลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้	4.130	.694	ค่อนข้างเห็นด้วย
21. ไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา	4.696	.559	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
22. การติดป้ายห้ามตี้มเหล้าในวัดช่วยลดการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้น้อยลงได้	4.304	.765	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 12 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านงบประมาณ			
23. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.478	.994	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
24. รัฐบาลใช้งบประมาณจำนวนมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป	4.348	1.071	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25. เงินที่วัดใช้ไปในการรณรงค์เพื่อให้ชาวบ้านงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ผลด้านเวลา	4.044	1.261	ค่อนข้างเห็นด้วย
26. การจำหน่ายสุราให้ทำได้ใน เวลา 11.00 - 14.00 น. และ 17.00 - 24.00 น. เท่านั้น	4.174	.650	ค่อนข้างเห็นด้วย
27. ช่วงเวลาที่ควรให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่เวลา 22.00 - 05.00 น.	4.435	.945	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
28. ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย	4.957	.209	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29. ตำรวจไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการปรับ จับบอย่างจริงจัง	3.609	1.529	ค่อนข้างเห็นด้วย
30. ป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จูงใจให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.000	.853	ค่อนข้างเห็นด้วย
31. สำนักงานพระพุทธศาสนาได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี	4.739	.619	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.057	.301	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.057 และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด 4.957 รองลงมาได้แก่ สำนักงานพระพุทธศาสนาได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.739 และไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา มีค่าเฉลี่ย 4.172 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ไม่ช่วยลดอุบัติเหตุ แต่อย่างไรก็ตาม มีค่าเฉลี่ย 3.391

ตาราง 13 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการประชาสัมพันธ์			
32. การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆถือว่าการชักจูงให้ทำผิดศีล ขัดห้ามตี๋มสุรา	4.739	.449	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
33. โฆษณาเมาไม่ขับ ดูแล้วทำให้อยากเลิกตี๋มแอลกอฮอล์ เพราะได้ข้คิด เพื่อชีวิตของตัวเอง	4.304	.765	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
34. การประชาสัมพันธ์ที่วัดทำขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนงดตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ <u>ไม่ได้</u> ผล	4.087	1.239	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านกระบวนการการมีส่วนร่วม			
35. หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ เป็นอย่างดี	4.435	1.037	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
36. คณะสงฆ์ได้เทศน์สั่งสอนประชาชนเพื่อลดการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ที่กรมคุมประพฤติ มาทำกิจกรรม	4.565	.992	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
37. ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามตี๋มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี	3.696	1.259	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม			
38. วัดมีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ	4.826	.388	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
39. ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนตี๋มสุราในสถานบริการควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที	4.348	.573	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.375	.522	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย 4.375 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า วัดมีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.826 รองลงมาได้แก่ การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ ถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามตี้มสุรา มีค่าเฉลี่ย 4.739 และคณะสงฆ์ได้เทศน์สั่งสอนประชาชนเพื่อลดการตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ที่กรมคุมประพฤติมาทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย 4.565 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามตี้มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 3.696

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน			
40. กำหนดราคาเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ทำให้การตี้มสุราน้อยลง	3.869	.869	ค่อนข้างเห็นด้วย
41. กฎินเมา ถือว่าเป็นกฏินบาป	4.826	.388	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประสิทธิผลของนโยบาย			
42. การควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ทำให้ลดปริมาณการตี้มของเด็กได้จากปีที่ผ่านมา	4.087	.733	ค่อนข้างเห็นด้วย
43. การห้ามตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดลงได้	4.739	.541	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านความยั่งยืนของนโยบาย			
44. ค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์	4.652	.935	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
45. นโยบายการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลิดรอนสิทธิเสรีภาพในการตี้มของประชาชน	3.522	1.563	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตาราง 14 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย			
46. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น การสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทย	4.609	.891	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
47. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็น นโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา	4.739	.541	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
48. กฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ทำให้ยอดขายลดลง แต่ประชาชนดื่มเพิ่มขึ้น	3.869	.968	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	4.324	.373	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.324 และเมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า กฎินเมา ถือเป็นกฏินบาป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.826 รองลงมา ได้แก่ การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดลงได้ และนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา มีค่าเฉลี่ย 4.739 และค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.652 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 3.522

ตาราง 15 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.387	1.506	.147
1.2 หญิง	4.550		
2. อายุ			
2.1 39 ปีลงมา	4.550	1.084	.357
2.2 40 – 47 ปี	4.392		
2.3 48 ปีขึ้นไป	4.381		

ตาราง 15 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
3. ระดับการศึกษา			
3.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.447	.506	.610
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.393		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.550		
4. หน้าที่			
4.1 ทำความสะอาด / ประจำศาลา	4.444	.750	.485
4.2 พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ	4.356		
4.3 จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ	4.547		
5. รายได้			
5.1 4,000 บาท	4.449	.136	.893
5.2 4,001 – 5,000 บาท	4.433		

จากตาราง 15 พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน้าที่และรายได้ มีความคิดไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	3.950	2.633*	.016
1.2 หญิง	4.550		
2. อายุ			
2.1 39 ปีลงมา	4.109	1.061	.365
2.2 40 – 47 ปี	4.125		
2.3 48 ปีขึ้นไป	3.919		

ตาราง 16 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
3. ระดับการศึกษา			
3.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.150	.910	.418
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.007		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	3.938		
4. หน้าที่			
4.1 ทำความสะอาด / ประจำศาลา	4.037	.105	.901
4.2 พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ	4.052		
4.3 จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ	4.113		
5. รายได้			
5.1 4,000 บาท	4.042	.329	.745
5.2 4,001 – 5,000 บาท	4.086		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตาราง 16 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด ได้แก่ อายุ ระดับ การศึกษา หน้าที่ และรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด ได้แก่ เพศ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า

ตาราง 17 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.283	1.551	.140
1.2 หญิง	4.547		
2. อายุ			
2.1 39 ปีลงมา	4.422	1.302	.294
2.2 40 – 47 ปี	4.547		
2.3 48 ปีขึ้นไป	4.125		
3. ระดับการศึกษา			
3.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.575	1.453	.258
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.264		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.125		
4. หน้าที่			
4.1 ทำความสะอาด / ประจำศาลา	4.250	1.175	.329
4.2 พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ	4.646		
4.3 จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ	4.350		
5. รายได้			
5.1 4,000 บาท	4.342	.411	.685
5.2 4,001 – 5,000 บาท	4.438		

จากตาราง 17 พบว่า บัณฑิตกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา หน้าที่ และรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.267	1.004	.327
1.2 หญิง	4.431		
2. อายุ			
2.1 39 ปีลงมา	4.403	.276	.762
2.2 40 – 47 ปี	4.264		
2.3 48 ปีขึ้นไป	4.302		
3. ระดับการศึกษา			
3.1 จบชั้นประถมศึกษา	4.457	1.283	.299
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.185		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.306		
4. หน้าที่			
4.1 ทำความสะอาด / ประจำศาลา	4.315	.021	.979
4.2 พนักงานขับรถ / เจ้าหน้าที่เมรุ	4.315		
4.3 จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน / จำหน่ายวัตถุมงคล / หน้าที่อื่นๆ	4.356		
5. รายได้			
5.1 4,000 บาท	4.304	.345	.734
5.2 4,001 – 5,000 บาท	4.361		

จากตาราง 18 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างเจ้าหน้าที่ในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา หน้าที่ และรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตั้งแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการวิเคราะห์ของกลุ่มตัวอย่าง จากประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด
เกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในแต่ละด้าน

ตาราง 19 แสดงจำนวนและร้อยละของข้อมูลของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
1.1 ชาย	76	38.8
1.2 หญิง	120	61.2
2.อายุ		
2.1 27 ปีลงมา	49	25.0
2.2 28 – 34ปี	50	25.5
2.3 35 – 43ปี	50	25.5
2.4 44 ปีขึ้นไป	47	24.0
3.ระดับการศึกษา		
3.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา	35	17.9
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	72	36.7
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	30	15.3
3.4 จบปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ	59	30.1
4.สถานภาพสมรส		
4.1 โสด	100	51.0
4.2 สมรส	85	43.4
4.3 หม้าย / หย่า / แยก	11	5.6
5.อาชีพ		
5.1 รับจ้างทั่วไป	25	12.8
5.2 ค้าขาย	14	7.1
5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10	5.1
5.4 ข้าราชการ	27	13.8
5.5 พนักงานบริษัท	95	48.5
5.6 นักเรียน / นักศึกษา	11	5.6
5.7 ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ	14	7.1

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. รายได้		
6.1 7,000 บาทลงมา	52	26.5
6.2 7,001 – 9,000 บาท	50	25.5
6.3 9,001 – 14,000 บาท	46	23.5
6.4 14,001 บาทขึ้นไป	48	24.5

จากตาราง 19 พบว่า

1. เพศ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.2 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 38.8

2. อายุ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 28 -34 ปี และ 35 – 43 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมา คือ มีอายุ 27 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 25 และ มีอายุ 44 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.0

3. ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมา คือ ปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 30.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 17.4 และชั้นอาชีวศึกษา คิดเป็นร้อยละ 15.3

4. สถานภาพสมรส

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาคือ สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 43.4 และสถานภาพหม้าย/หย่า/แยก คิดเป็นร้อยละ 5.6

5. อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.5 รองลงมา คือ ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 13.8 รับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 12.8 ค้าขาย / ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.1 นักเรียน / นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 5.6 และพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 5.1

6. รายได้

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 7,000 บาทลงมา คิดเป็นร้อยละ 26.5 รองลงมา คือ รายได้ 7,001 – 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 25.5 รายได้ 14,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 24.5 และรายได้ 9,001 – 14,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 23.5

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด ตำบลบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านความต้องการของสังคม			
1. ต้องการลดการเสียชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.781	.589	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. ลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการข่มขืน ในขณะที่มีเมฆาตความยั้งคิด	4.862	.449	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. รัฐบาลไม่ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วยทุพพลภาพจากการดื่มแอลกอฮอล์	4.087	1.219	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านเป้าหมายของนโยบาย			
4. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ป้องกันเด็กและเยาวชน ไม่ให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย	4.520	.897	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
5. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว	4.668	.692	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
6. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องการให้ประชาชน เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.357	.958	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย			
7. การห้ามโฆษณาสุราในโทรทัศน์ ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้น้อยลง	4.194	1.102	ค่อนข้างเห็นด้วย
8. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องไม่เข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎหมาย	4.357	.931	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
9. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในร้านสะดวกซื้อ เช่น เซเว่น อีเลฟเว่น	4.378	.982	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเศรษฐกิจและการเมือง			
10. บริษัทที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้กำไรสูงมาก ไม่ได้รับผิดชอบต่อผลเสียที่เกิดขึ้นกับสังคม	4.454	1.004	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
11. การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคมจะได้ประโยชน์	4.112	1.145	ค่อนข้างเห็นด้วย

ตาราง 20 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความเห็น
ด้านทรัพย์สินหรือผลประโยชน์			
12. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ	4.510	.775	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
13. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ช่วยลดปัญหาสังคมของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเช่นการทะเลาะวิวาท การขัดแย้ง	4.577	.656	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.451	.505	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมงานศพบายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย 4.451 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยั้งคิด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.862 รองลงมาได้แก่ ต้องการลดการเสียชีวิตที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.781 และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 4.668 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือรัฐบาลไม่ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วย ทุพพลภาพจากการดื่มแอลกอฮอล์ มีค่าเฉลี่ย 4.087

ตาราง 21 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพบายในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย			
14. การจำกัดอายุผู้ซื้อ ทำให้ได้ลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยลง	4.174	.977	ค่อนข้างเห็นด้วย
15. การจำกัดสิทธิ์นักดื่ม โดยห้ามดื่มในสถานที่ต่างๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนจำนวนมาก	4.321	.873	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
16. จำกัดสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เช่น สถานที่ราชการ วัด สถานศึกษา	4.729	.593	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตาราง 21 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านแผนปฏิบัติการ			
17. การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถช่วยลดอุบัติเหตุ	4.587	.769	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18. การออกใบอนุญาตขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วยลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้	4.429	.791	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
19. งดการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ช่วงเทศกาลสำคัญ	4.536	.862	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านงบประมาณ			
20. เงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น <u>ไม่</u> ได้ให้การช่วยเหลือเพื่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.296	.947	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
21. รัฐบาลใช้งบประมาณจำนวนมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้อาจไม่คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป	4.265	.956	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านเวลา			
22. กำหนดให้ขายสุราได้เฉพาะเวลาช่วงเที่ยง และ ช่วงเย็น เท่านั้น	3.475	1.409	ค่อนข้างเห็นด้วย
23. กำหนดให้มีการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสื่อโทรทัศน์และวิทยุ เวลา 05.00 - 22.00น. เป็นสิ่งที่ถูกต้อง	4.143	1.215	ค่อนข้างเห็นด้วย
24. ตำรวจ <u>ไม่</u> ได้ทำงานอย่างจริงจังในการทำหน้าที่ตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.332	.899	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
25. ป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร <u>ไม่</u> ได้ช่วยให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.270	.919	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.296	.549	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

จากตาราง 21 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าเฉลี่ย 4.296 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า จำกัดสถานที่ห้ามขายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เช่นสถานที่ราชการ วัด สถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.729 รองลงมาได้แก่ การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถช่วยอุบัติเหตุ มีค่าเฉลี่ย 4.587 และงดการจำหน่ายเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ช่วงเทศกาลสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 4.536 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ กำหนดให้ขายสุราได้เฉพาะเวลาช่วงเที่ยง และ ช่วงเย็น เท่านั้น มีค่าเฉลี่ย 3.475

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการประชาสัมพันธ์			
26. การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ขัดห้ามที่ไม่ให้ดื่มสุรา	4.439	.811	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
27. โฆษณาเมาไม่ขับ ดูแล้วทำให้อยากเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เพราะได้ข้อคิด เพื่อชีวิตของตัวเอง	4.112	1.075	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านกระบวนการมีส่วนร่วม			
28. หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี	4.005	1.005	ค่อนข้างเห็นด้วย
29. ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามดื่มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี	4.056	1.024	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม			
30. มีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ	4.174	.956	ค่อนข้างเห็นด้วย
31. ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการ ควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที	4.434	.889	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
รวม	4.203	.650	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 22 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็น

ด้วย ค่าเฉลี่ย 4.203 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามที่ไม่ให้ดื่มสุรา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.439 รองลงมาได้แก่ ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการ ควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที มีค่าเฉลี่ย 4.434 และมีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่สม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.174 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือหน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.005

ตาราง 23 การวิเคราะห์ความคิดเห็นกลุ่มประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน			
32. กำหนดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ทำให้การดื่มสุราน้อยลง	4.107	1.199	ค่อนข้างเห็นด้วย
33. กฐินเผา ถือว่าเป็นกฐินบาป	4.725	.604	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านประสิทธิผลของนโยบาย			
34. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ลดปริมาณการดื่มของเด็กได้จากปีที่ผ่านมา	4.041	1.113	ค่อนข้างเห็นด้วย
35. การห้ามดื่มในช่วงวันหยุดยาว เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด ลงได้	4.281	1.037	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ด้านความยั่งยืนของนโยบาย			
36. ค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	4.255	1.001	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
37. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน	3.475	1.437	ค่อนข้างเห็นด้วย
ด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย			
38. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา	4.475	.838	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
39. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ทำให้ยอดขายลดลง แต่ประชาชนดื่มเพิ่มขึ้น	3.913	1.202	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	4.159	.679	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตาราง 23 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพบภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย ค่าเฉลี่ย 4.159 และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า กฐินเมา ถือเป็นกฐินบาป มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 4.725 รองลงมาได้แก่ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา มีค่าเฉลี่ย 4.475 และการห้ามดื่มในช่วงวันหยุดยาว เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด ลงได้ มีค่าเฉลี่ย 4.281 ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน มีค่าเฉลี่ย 3.47

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพบภายในวัด ด้านบริบท

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1.เพศ			
1.1 ชาย	4.537	3.083	.002
1.2 หญิง	4.314		
2.อายุ			
2.1 27 ปีลงมา	4.537	1.184	.317
2.2 28 – 34ปี	4.462		
2.3 35 – 43ปี	4.348		
2.4 44 ปีขึ้นไป	4.458		
3.ระดับการศึกษา			
3.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา	4.354	1.547	.204
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.549		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.446		
3.4 จบปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ	4.394		
4.สถานภาพสมรส			
4.1 โสด	4.411	.992	.373
4.2 สมรส	4.508		
4.3 หม้าย / หย่า / แยก	4.371		
5. อาชีพ			
5.1 รับจ้างทั่วไป	4.409	.977	.442
5.2 ค้าขาย	4.632		
5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.377		
5.4 ข้าราชการ	4.356		

ตาราง 24 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
5.5 พนักงานบริษัท	4.503		
5.6 นักเรียน / นักศึกษา	4.364		
5.7 ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ	4.291		
6. รายได้			
6.1 7,000 บาทลงมา	4.525	2.456	.064
6.2 7,001 – 9,000 บาท	4.435		
6.3 9,001 – 14,000 บาท	4.544		
6.4 14,001 บาทขึ้นไป	4.297		

จากตาราง 24 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านบริบท

ตาราง 25 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ด้านปัจจัยนำเข้า

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.374	2.381*	.019
1.2 หญิง	4.173		
2. อายุ			
2.1 27 ปีลงมา	4.298	1.407	.242
2.2 28 – 34ปี	4.362		
2.3 35 – 43ปี	4.167		
2.4 44 ปีขึ้นไป	4.364		
3. ระดับการศึกษา			
3.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา	4.191	.553	.647
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.333		

ตาราง 25 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.314		
3.4 จบปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ	4.305		
4. สถานภาพสมรส			
4.1 โสด	4.278	.192	.826
4.2 สมรส	4.307		
4.3 หม้าย / หย่า / แยก	4.379		
5. อาชีพ			
5.1 รับจ้างทั่วไป	4.417	1.179	.319
5.2 ค้าขาย	4.345		
5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.358		
5.4 ข้าราชการ	4.407		
5.5 พนักงานบริษัท	4.279		
5.6 นักเรียน / นักศึกษา	4.091		
5.7 ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ	4.048		
6. รายได้			
6.1 7,000 บาทลงมา	4.317	1.540	.205
6.2 7,001 – 9,000 บาท	4.315		
6.3 9,001 – 14,000 บาท	4.395		
6.4 14,001 บาทขึ้นไป	4.159		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด
ด้านกระบวนการ

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.244	1.115	.266
1.2 หญิง	4.138		
2. อายุ			
2.1 27 ปีลงมา	4.153	.533	.660
2.2 28 – 34ปี	4.193		
2.3 35 – 43ปี	4.167		
2.4 44 ปีขึ้นไป	4.305		
3. ระดับการศึกษา			
3.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา	4.248	1.034	.379
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.255		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.272		
3.4 จบปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ	4.079		
4. สถานภาพสมรส			
4.1 โสด	4.120	1.695	.186
4.2 สมรส	4.286		
4.3 หม้าย / หย่า / แยก	4.318		
5. อาชีพ			
5.1 รับจ้างทั่วไป	4.320	.803	.569
5.2 ค้าขาย	4.321		
5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.967		
5.4 ข้าราชการ	4.222		
5.5 พนักงานบริษัท	4.225		
5.6 นักเรียน / นักศึกษา	4.015		
5.7 ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ	4.012		

ตาราง 26 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
6. รายได้			
6.1 7,000 บาทลงมา	4.240	.906	.439
6.2 7,001 – 9,000 บาท	4.240		
6.3 9,001 – 14,000 บาท	4.261		
6.4 14,001 บาทขึ้นไป	4.069		

จากตาราง 26 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ

ตาราง 27 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด
ด้านผลผลิต

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
1. เพศ			
1.1 ชาย	4.248	2.335*	.021
1.2 หญิง	4.018		
2. อายุ			
2.1 27 ปีลงมา	4.191	.514	.673
2.2 28 – 34ปี	4.105		
2.3 35 – 43ปี	4.100		
2.4 44 ปีขึ้นไป	4.245		
3. ระดับการศึกษา			
3.1 ไม่ได้เรียน / จบชั้นประถมศึกษา	4.082	.722	.540
3.2 จบชั้นมัธยมศึกษา	4.236		
3.3 จบชั้นอาชีวศึกษา	4.204		
3.4 จบปริญญาตรี / สูงกว่า / อื่นๆ	4.087		

ตาราง 27 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	t-test / F-test	Sig
4. สถานภาพสมรส			
4.1 โสด	4.135	.126	.882
4.2 สมรส	4.182		
4.3 หม้าย / หย่า / แยก	4.193		
5. อาชีพ			
5.1 รับจ้างทั่วไป	4.310	.798	.573
5.2 ค้าขาย	4.143		
5.3 พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.013		
5.4 ข้าราชการ	4.287		
5.5 พนักงานบริษัท	4.151		
5.6 นักเรียน / นักศึกษา	4.011		
5.7 ประกอบธุรกิจส่วนตัวและอื่นๆ	3.929		
6. รายได้			
6.1 7,000 บาทลงมา	4.142	1.589	.193
6.2 7,001 – 9,000 บาท	4.213		
6.3 9,001 – 14,000 บาท	4.288		
6.4 14,001 บาทขึ้นไป	3.997		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้มาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด

ประเด็น	กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	F-test	Sig
1. บริบท	พระภิกษุ	4.309	2.467	.087
	เจ้าหน้าทีในวัด	4.478		
	ประชาชน	4.459		
2. นำเข้า	พระภิกษุ	3.878	10.365	.000
	เจ้าหน้าทีในวัด	4.209		
	ประชาชน	4.292		
3. กระบวนการ	พระภิกษุ	4.063	2.478	.086
	เจ้าหน้าทีในวัด	4.391		
	ประชาชน	4.203		
4. ผลผลิต	พระภิกษุ	3.964	3.105*	.046
	เจ้าหน้าทีในวัด	4.283		
	ประชาชน	4.179		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์แต่ละด้าน พบว่า พระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านบริบทและด้านกระบวนการ

กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้าและด้านผลผลิต และจากการวิเคราะห์โดยใช้ Multiple Comparisons มีผลลัพธ์ดังนี้

1. ด้านปัจจัยนำเข้า

รายการ	ค่าเฉลี่ย	พระภิกษุ	เจ้าหน้าที่ภายในวัด	ประชาชน
พระภิกษุ	3.878	-	.331*	.414*
เจ้าหน้าที่ในวัด	4.209		-	.083
ประชาชน	4.292			-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

ประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด กับ พระภิกษุ
เจ้าหน้าที่ในวัด กับ พระภิกษุ

2. ด้านผลผลิต

รายการ	ค่าเฉลี่ย	พระภิกษุ	เจ้าหน้าที่ภายในวัด	ประชาชน
พระภิกษุ	3.964	-	.319	.216*
เจ้าหน้าที่ในวัด	4.283		-	.103
ประชาชน	4.179			-

ความคิดเห็นที่แตกต่างกันคือ

ประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด กับ พระภิกษุ

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึงการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสรุปผลการศึกษาวิจัยดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ เพื่อประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ของนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีแนวโน้มไปในทางที่ดี
2. คุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินแตกต่างกันใน ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต
3. กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนมีความคิดเห็นแตกต่างกันใน ด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต

ขอบเขตของการวิจัย

พื้นที่ศึกษา ได้แก่ พื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยศึกษาวิจัยจาก พระภิกษุและเจ้าหน้าที่ในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ในเขตบางนา และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด

ประชากรและการสุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พระในวัดพระอารามหลวง 1 แห่ง ได้แก่ วัดบางนาใน และพระวัดราษฎร์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ วัดบางนาออก โดยมีพระภิกษุรวม 64 รูป เจ้าหน้าที่ในวัดรวม 23 คน และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดรวม 196 คน โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

เป็นแบบสอบถามสำหรับพระในเขตบางนา เจ้าหน้าที่ในวัด และประชาชนทั่วไป เป็นข้อมูลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบCIPP Model ซึ่งประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลการประเมินผลตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีอยู่ 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านบริบท ประกอบด้วยข้อคำถามรวม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความต้องการของสังคม 2) ด้านเป้าหมายของนโยบาย 3) ด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย 4) ด้านเศรษฐกิจและการเมือง 5) ด้านทรัพยากรหรือผลประโยชน์

2.2 ด้านปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วยคำถามรวม 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย 2) ด้านแผนปฏิบัติการ 3) ด้านงบประมาณ 4) ด้านเวลา 5) ด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย

2.3 ด้านกระบวนการ ประกอบด้วยคำถามรวม 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการประชาสัมพันธ์ 2) ด้านกระบวนการการมีส่วนร่วม 3) ด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม

2.4 ด้านผลผลิต ประกอบด้วยคำถามรวม 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน 2) ด้านประสิทธิผลของนโยบาย 3) ด้านความยั่งยืนของนโยบาย 4) ด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ขออนุญาต และขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้แก่พระภิกษุในวัดพระอารามหลวงและวัดราษฎร์ เจ้าหน้าที่ในวัด และประชาชนทั่วไปในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

2. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ สรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง สามารถสรุปผลได้ดังนี้
พระภิกษุ

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของกลุ่มพระภิกษุ 64 รูป พบว่าส่วนใหญ่มีอายุ 23 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 34.4 มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50.0 ระดับการศึกษา(ทางธรรม)จบนักธรรมเอก คิดเป็นร้อยละ 65.6 ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม คิดเป็นร้อยละ 45.3 ส่วนใหญ่เป็นพระลูกวัด คิดเป็นร้อยละ 75.0 และมีระยะเวลาการบวช 1 – 3ปี คิดเป็นร้อยละ 37.5

เจ้าหน้าที่ในวัด

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของเจ้าหน้าที่ในวัด 23 คน พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 65.2 มีอายุ 39 ปีลงมา คิดเป็นร้อยละ 34.8 ปี มีระดับการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 43.5 ส่วนใหญ่มีหน้าที่ทำความสะอาด / ประจำศาลา คิดเป็นร้อยละ 52.2 และส่วนใหญ่มีรายได้ 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 65.2

ประชาชน

ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.2 มีอายุ 28 -34 ปี และ 35 – 43 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.5 มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.7 ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 51.0 มีอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 48.5 และมีรายได้ 7,000 บาทลงมา คิดเป็นร้อยละ 26.5

2. สรุปผลการวิเคราะห์เพื่อการทดสอบสมมติฐาน สามารถสรุปผลได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์มีแนวโน้มไปในทางที่ดี โดยพิจารณาจากเกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

1.1 ด้านบริบท

ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ลดการบาดเจ็บล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รองลงมาคือ ต้องการลดอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยั้งคิด และการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี

ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านบริบท ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว เครื่องตีมแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อ

1.2 ด้านปัจจัยนำเข้า

ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องตีมแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด รองลงมาได้แก่ ไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา และป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จูงใจให้คนหันมาเลิกตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ช่วงเวลาที่ควรให้มีการโฆษณาเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่เวลา 22.00 - 05.00น.

ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องตีมแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด รองลงมาได้แก่ สำนักงานพระพุทธศาสนา ได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี และ ไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ไม่ช่วยลดอุบัติเหตุ แต่อย่างใด

ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้า ในภาพรวมอยู่ในระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า จำกัดสถานที่ห้ามขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์เช่น สถานที่ราชการ วัด สถานศึกษา รองลงมาได้แก่ การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถช่วยลดอุบัติเหตุ และงดการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ช่วงเทศกาลสำคัญ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ กำหนดให้ขายสุราได้เฉพาะเวลาช่วงเที่ยง และ ช่วงเย็น เท่านั้น

1.3 ด้านกระบวนการ

ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที รองลงมาได้แก่ การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ ถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามดื่มสุรา และวัดมีการตั้งเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่สม่ำเสมอ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี

ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า วัดมีการตั้งเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่สม่ำเสมอ รองลงมาได้แก่ การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ ถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามดื่มสุรา และคณะสงฆ์ได้เทศน์สั่งสอนประชาชนเพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ทุกครั้ง ที่กรมคุมประพฤติ มาทำกิจกรรม ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามดื่มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี

ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ เป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามที่ไม่ให้ดื่มสุรา รองลงมาได้แก่ ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการ ควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที และมีการตั้งเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่สม่ำเสมอ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือหน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี

1.4 ด้านผลผลิต

ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทย รองลงมาได้แก่ กฎินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป และค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน

ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า กฎินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป รองลงมา ได้แก่ การห้ามดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดลงได้ และนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ดีเพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา และค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการ

ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้านผลผลิต ในภาพรวมอยู่ในระดับ ค่อนข้างเห็นด้วย และเมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า กฐินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป รองลงมาได้แก่ นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา และการห้ามดื่มในช่วงวันหยุดยาว เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด ลงได้ ส่วนที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน

สมมติฐานข้อที่ 2 คุณสมบัติส่วนบุคคลที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตแตกต่างกัน

2.1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านบริบท

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษานักธรรม ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาเปรียญธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.2 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านปัจจัยนำเข้า

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษานักธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาเปรียญธรรม มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านกระบวนการ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษานักธรรมและระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ ด้านผลผลิต

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างพระภิกษุ ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก) ระดับการศึกษาเปรียญธรรม ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์ และระยะเวลาการบวช มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2.11 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพ
ภายในวัด ด้านกระบวนการ

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

2.12 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพ
ภายในวัด ด้านผลผลิต

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพและรายได้ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

ปัจจัยของกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ได้แก่ เพศ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

สมมติฐานข้อที่ 3 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและ
ประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด

ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างความคิดเห็น
เกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์แต่ละด้าน พบว่า กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัด
และประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในเรื่อง นโยบายการ
ควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านบริบทและด้านกระบวนการ

กลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าทีในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด มีความ
คิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง นโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านปัจจัยนำเข้าและด้าน
ผลผลิต

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์: กรณีศึกษาวัดในเขต
บางนา กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

ตาราง 29 เปรียบเทียบภาพรวมของกิจกรรม

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	พระภิกษุ	ลำดับ	เจ้าหน้าที่	ลำดับ	ประชาชน	ลำดับ
ด้านบริบท	4.264	1	4.444	1	4.451	1
ด้านปัจจัยนำเข้า	3.722	4	4.057	4	4.296	2
ด้านกระบวนการ	3.990	3	4.375	3	4.203	3
ด้านผลผลิต	4.026	2	4.324	2	4.159	4
รวม	4.001		4.300		4.277	

จากตารางภาพรวมดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ในวัด และ ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมงานศพภายในวัด ในด้านบริบท มีความสำคัญมากที่สุด พบว่าเป็นความต้องการของสังคมในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งความเป็นอยู่ของประชาชนทั่วไป และในเป้าหมายของนโยบาย เป็นการควบคุมในเชิงสวัสดิการ ทั้งเป็นการนำกฎหมายออกมาบังคับใช้ แต่ในส่วนนี้ประชาชนอาจจะกังวลเกี่ยวกับด้านนโยบายที่ออกมานี้ ทั้งยังเป็นปัญหาและอุปสรรคของนโยบายด้านความร่วมมือร่วมใจในทุกๆ ฝ่าย รวมกันเป็นพลังของสังคมรวมทั้งในด้านเศรษฐกิจและการเมือง เพื่อสร้างความมุ่งมั่น เข้มแข็งทางการเมืองที่จะเข้ามาควบคุมปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ และมีความจำเป็นต่อความสำเร็จในการลดปัญหาที่เกิดจากเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทั้งนี้ในด้านทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ เพื่อเป็นการคุ้มครองคนในสังคมและเป็นการลดผลกระทบทางด้านสุขภาพ เศรษฐกิจและสังคม

ตาราง 30 เปรียบเทียบกิจกรรมด้านบริบท (Context)

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	พระภิกษุ	ลำดับ	เจ้าหน้าที่	ลำดับ	ประชาชน	ลำดับ
1. ความต้องการของสังคม	4.385	1	4.391	4	4.576	1
2. เป้าหมายของนโยบาย	4.364	2	4.261	5	4.515	3
3. ปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย	4.344	3	4.565	1	4.309	4
4. เศรษฐกิจและการเมือง	4.039	5	4.413	3	4.283	5
5. ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์	4.148	4	4.543	2	4.543	2
รวม	4.256		4.434		4.445	

จากตารางดังกล่าว มีระดับความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ และกลุ่มของประชาชนที่เข้ามา ร่วมงานศพภายในวัด ให้ความสำคัญด้านความต้องการของสังคม อยู่ในอันดับหนึ่ง แต่กลุ่ม เจ้าหน้าที่ในวัดให้ความสำคัญ ในด้านปัญหาและอุปสรรคของนโยบาย อยู่ในอันดับหนึ่ง ใน การประเมินด้านบริบท

ระดับความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้ ความสำคัญ ด้านความต้องการของสังคม ที่ต้องการลดการบาดเจ็บและล้มตาย จากการตีมี เครื่องตีมีแอลกอฮอล์ และลดการเมาสุราขาดสติในการยังคิดอาจจะก่อให้เกิดอาชญากรรมต่าง ๆที่มี ส่วนเกี่ยวข้องกับการตีมีเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ รวมทั้งการเสี่ยงต่อการเกิดโรคอีกด้วยซึ่งเป็นปัญหา ซ้ำซากที่คนในสังคมได้รับรู้และเรียนรู้จากข้อมูลข่าวสารที่เกิด ขึ้นอยู่ในปัจจุบัน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุภาณี พันธุ์ประพันธ์ (2549 : 69) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคมี่ ผลโดยตรงต่อการปฏิบัติตามคำแนะนำทางด้านสุขภาพ ทั้งในภาวะดีและภาวะเจ็บป่วยในการ ป้องกันโรค ซึ่งทุกคนได้ทราบถึงโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค

ส่วนความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด ได้ให้ความสำคัญในด้านปัญหาและอุปสรรค ของนโยบาย มีความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง เพราะว่า เป็นปัญหาที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งมีผลต่อการ ควบคุมเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ของคนไทย คือการโฆษณาสุราในโทรทัศน์ ทำให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับเด็ก และเยาวชน ผู้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของโลกไร้พรมแดน ซึ่งมีอุปสรรคอย่างมากต่อการควบคุม เครื่องตีมีแอลกอฮอล์ อีกทั้งในตัวบทกฎหมายมีบทลงโทษที่น้อย และไม่ได้ทำอย่างจริงจัง จึงทำให้ คนไม่ได้เกรงกลัว และยังพบอีกปัญหาหนึ่งคือเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ในประเทศไทยนี้ สามารถหาซื้อ ได้ง่ายหรือเข้าถึงเครื่องตีมีแอลกอฮอล์ได้ง่ายมาก จึงสมควรที่จำกัดการเข้าถึงหรือการหาซื้อได้

ตาราง 31 เปรียบเทียบกิจกรรม ด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	พระภิกษุ	ลำดับ	เจ้าหน้าที่	ลำดับ	ประชาชน	ลำดับ
1. ด้านกลยุทธ์ของนโยบาย	2.989	5	3.203	5	4.408	2
2. ด้านแผนปฏิบัติการ	3.871	2	4.130	3	4.517	1
3. ด้านงบประมาณ	3.838	3	4.290	2	4.280	4
4. ด้านเวลา	3.797	4	4.522	1	3.809	5
5. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ ส่วนเสีย	4.062	1	4.116	4	4.301	3
รวม	3.711		4.052		4.263	

จากตาราง ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้
 ความสำคัญด้านแผนปฏิบัติการ กลุ่มของเจ้าหน้าที่ในวัด ให้ความสำคัญด้านเวลา และกลุ่มของ
 พระภิกษุ ให้ความสำคัญด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือส่วนได้ส่วนเสีย มีความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง
 ในการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ
 ด้านแผนปฏิบัติการ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง เห็นด้วยกับการจำกัดการออกไปอนุญาต
 ให้ขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วยลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้ รวมทั้งการจำกัด
 จำนวนร้านขายเหล้าต่างๆ เพื่อการเข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนและประชาชนทั่วไป และ
 ในส่วนภาครัฐควรมีการจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถอย่างจริงจังเพื่อช่วยลด
 อุบัติเหตุ พร้อมกับไม่ให้มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนาหรือช่วงเทศกาล
 สำคัญ

แต่ความคิดเห็นของกลุ่มเจ้าหน้าที่ในวัด มีระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง ให้
 ความสำคัญเกี่ยวกับด้านเวลา พบว่า เห็นด้วยกับการจำหน่ายสุราได้ในช่วงระยะเวลา 11.00 -
 14.00น.และ 17.00 - 24.00น. เท่านั้นว่า เพราะเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมกับการซื้อหาหรือการดื่ม
 เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ต้องประชาสัมพันธ์อย่างชัดเจนและต่อเนื่อง
 เพื่อให้ประชาชนทั่วไปได้รับรู้ และมีช่วงเวลาที่ควรให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่
 เวลา 22.00 - 05.00น. เพราะว่าการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นั้นเป็นสิ่งยั่วยุเยาวชนเป็นอย่างมาก
 มากซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของพินทอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550 : 67) ได้กล่าวว่า กลุ่มเป้าหมายสำคัญ
 ของสินค้าประเภทนี้ คือกลุ่มวัยรุ่น ที่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคสินค้าตามต้องการของตนเอง โดยไม่มี
 การตรึงตรองเท่าใดนัก ภาพของตราสินค้า ภาพที่มีการดื่มเครื่องดื่มในสถานที่ต่างๆ เป็นสิ่งที่วัยรุ่น
 เห็นประจำจนชินตาตามสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตลอดจนหนังสือบันเทิงต่างๆ จนเกิดการเรียนรู้
 แล้วมีการเลียนแบบเกิดขึ้นและสิ่งที่สำคัญประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด
 เพราะว่ามีดีระเบียบของวัดและกฎมหาเถรสมาคมทั้งยังผิดกฎหมายบ้านเมือง รวมทั้งผิดศีลธรรม
 จริยธรรม เป็นการปลุกฝังให้เด็กและเยาวชนเห็นและอาจทำตามได้อีกด้วย

ในความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ มีระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่งได้ให้ความสำคัญ
 เกี่ยวกับด้านผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสีย พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ และตำรวจไม่ได้ปฏิบัติ
 หน้าที่ในการจับ ปรับอย่างจริงจัง ซึ่งยังไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 การปฏิบัติงานจึงไม่ค่อยได้ผลและป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้ชักจูงหรือจูงใจให้คนหันมา
 เลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่อย่างใด เพราะว่า ประชาชนส่วนหนึ่งนิยมการดื่มเครื่องดื่ม
 แอลกอฮอล์ โดยเฉพาะในหมู่นักเที่ยวทั้งหลาย จึงไม่ได้จริงจังมากนัก ส่วนสำนักงานพระพุทธศาสนา
 ได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี
 เพราะว่าเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงในการให้คำสอนและให้ประชาชนปฏิบัติตามสอดคล้อง
 งานวิจัยของพระมหาไพฑูริย์ แก้วเขียว (2541 : 104) ได้กล่าวว่า หลักเบญจศีล และเบญจธรรม ข้อ
 ที่ 5 ห้ามดื่มสุราเมรัย เป็นหลักพุทธจริยธรรมระดับต้นที่ชาวไทยพุทธควรปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ตาราง 32 เปรียบเทียบกิจกรรม ด้านกระบวนการ (Process)

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	พระภิกษุ	ลำดับ	เจ้าหน้าที่	ลำดับ	ประชาชน	ลำดับ
1. กระบวนการประชาสัมพันธ์	3.969	2	4.376	2	4.275	2
2. กระบวนการการมีส่วนร่วม	3.807	3	4.232	3	4.030	3
3. การติดตามตรวจสอบและควบคุม	4.297	1	4.587	1	4.304	1
รวม	4.024		4.398		4.203	

จากตารางความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ภายในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ต่างให้ความสำคัญด้านการติดตามตรวจสอบและควบคุม มีความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง ในการประเมินด้านกระบวนการ

ความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ภายในวัดและประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการติดตามตรวจสอบและควบคุม เพราะว่าเป็นส่วนของวัดได้มีการว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอว่าผิดพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ จึงให้ประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัดได้ปฏิบัติตามประชาสัมพันธ์ของวัดและเป็นคำสั่งของเจ้าอาวาสที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งมติมหาเถรสมาคมและกฎหมายบ้านเมือง และยังเห็นด้วยว่า การที่ตำรวจออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการ สมควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันทีนั้น เป็นผลดีแก่สังคม แก่ครอบครัวที่ไม่รู้ว่า บุตร หลานได้มาเที่ยวในสถานบริการดังกล่าว

ตาราง 33 เปรียบเทียบกิจกรรม ด้านผลผลิต (Product)

กิจกรรม	ค่าเฉลี่ย					
	พระภิกษุ	ลำดับ	เจ้าหน้าที่	ลำดับ	ประชาชน	ลำดับ
1. ลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน	4.039	2	4.347	3	4.416	1
2. ประสิทธิภาพของนโยบาย	4.015	3	4.413	1	4.161	3
3. ความยั่งยืนของนโยบาย	3.804	4	4.087	4	3.865	4
4. การยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย	4.172	1	4.405	2	4.194	2
รวม	4.007		4.313		4.159	

จากตาราง ระดับความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้มีความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน แต่ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัดนั้น ให้มีความสำคัญด้านประสิทธิภาพของนโยบาย ส่วนระดับความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ ให้มีความสำคัญด้านการยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย มีระดับความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่งของแต่ละด้าน ในการประเมินด้านผลผลิต

ความคิดเห็นของกลุ่มประชาชนที่เข้ามาร่วมงานศพภายในวัด ให้มีความสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ ด้านการลดปัญหาและผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจของประชาชน เป็นการช่วยลดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและเศรษฐกิจจากการบริโภคเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์และมีได้ส่งผลกระทบต่อผู้ที่ตี๋มเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบต่อบุคคลอื่นในสังคม ที่ไม่ได้เป็นผู้ตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์และผู้ที่เข้าทำบุญกุศล ต่างๆ ในวัด ก็ไม่สมควรนำเหล้าเข้ามาตี๋มในวัดเช่นงานศพ งานบวช ต่างๆ เหล่านี้ เพราะเมื่อตี๋มแล้ว จะทำสิ่งที่ไม่ควรทำก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตัวเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง ทั้งนี้วัดเป็นสถานที่ที่ควรเคารพนับถือเพราะเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชนทั่วไปและเป็นสถานที่บำเพ็ญบุญกุศลอีกด้วย ประชาชนจึงควรให้ความเคารพศรัทธาต่อสถานที่ดังกล่าว

ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ในวัด มีความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง ให้มีความสำคัญเกี่ยวกับประสิทธิภาพของนโยบาย มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการตี๋มของนักตี๋มสุรา เช่น มีการควบคุมการตี๋มและลดปัญหาจากการตี๋ม หรือลดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยลง รวมทั้งมีการควบคุมการตี๋มเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิต ซึ่งเป็นความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป เป็นการเสริมสร้างความสำเร็จของนโยบายการควบคุมเครื่องตี๋มแอลกอฮอล์

แต่ในระดับความคิดเห็นของกลุ่มพระภิกษุ มีความคิดเห็นอยู่ในอันดับหนึ่ง ให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การยอมรับและการปฏิบัติตามนโยบาย ค่านิยมในการตีมนุสราของคนไทยเป็นอุปสรรคสำคัญในการปฏิบัติตามนโยบายสอดคล้องงานวิจัยของพินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล (2550 : 66) ได้กล่าวไว้ว่า ค่านิยมที่เกี่ยวกับความจำเป็นในการที่ต้องมีเครื่องตีมนุสราเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสังสรรค์ การท่องเที่ยว และการคบค้าสมาคม ให้ลดลงนั้นยอมทำได้ยาก รวมทั้งการควบคุมเครื่องตีมนุสรา เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทยเป็นอย่างมาก แม้ในหลักการของพุทธศาสนา การผิดศีล ข้อ 5 การงดเว้นการตีมนุสรา เป็นข้อกำหนดให้มนุษย์ปฏิบัติตาม หากไม่ปฏิบัติตามย่อมไม่มีการบังคับหรือบทลงโทษที่กำหนดไว้ เป็นการสมครใจที่ให้คนปฏิบัติ เพราะว่าการตีมนุสรา เป็นการสร้างปัญหาให้แก่ผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจาก ข้อมูลที่ได้จากผลการวิเคราะห์ของกลุ่มพระภิกษุ เจ้าหน้าที่ในวัด และประชาชนที่เข้าร่วมงานศพภายในวัด โดยสามารถสรุปข้อเสนอแนะ แยกเป็นแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

1. ด้านบริบท จากผลการวิจัยพบว่าควรมีปรับปรุงดังนี้

1.1 รัฐบาลต้องจริงจังในการปฏิบัติงาน เพื่อลดการบาดเจ็บและการล้มตายในแต่ละเทศกาล เช่นเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ ที่เกิดขึ้นจากการตีมนุสราเครื่องตีมนุสรา

1.2 รัฐบาลควรมีบังคับใช้กฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะการควบคุมสถานที่และรูปแบบการจำหน่ายสุรา

1.3 ห้ามส่งเสริมการขายทุกรูปแบบ ทั้งทางตรงและแฝง เพื่อลดการยั่ว การจูงใจจากเด็กและเยาวชนที่พบเห็นไม่ให้อยากรู้อยากลองตีมนุสราเครื่องตีมนุสราที่มีสีสันและรูปแบบต่างๆ

2. ด้านปัจจัยนำเข้า เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพสูงอย่างสม่ำเสมอ สิ่งที่ต้องดำเนินการคือ

2.1 ควรจำกัดวัน และเวลาการขายเครื่องตีมนุสราอย่างเหมาะสมมากขึ้น

2.2 มีแผนปฏิบัติการอย่างชัดเจนและจริงจัง เช่นสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมกับองค์กรของรัฐและเอกชน ในการสอดส่องดูแล ตรวจจับ การควบคุมเครื่องตีมนุสรา

2.3 มีความเข้มงวดในการออกใบอนุญาตและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนมากกว่าความสะดวกรวดเร็วในการออกใบอนุญาต

3. ด้านกระบวนการ การดำเนินการตามนโยบายฯ สิ่งที่ต้องปรับปรุงได้แก่

3.1 มีการรับเรื่องร้องเรียนโดยการเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารให้ง่ายมากยิ่งขึ้น เช่นทางโทรศัพท์สายด่วน 191 หรือ อีเมล (Email) โดยผ่านช่องทางการสื่อสาร ในระบบออนไลน์ต่างๆ

3.2 ควรควบคุมการโฆษณาประชาสัมพันธ์เครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้ได้มากที่สุด เพราะว่าการโฆษณามีผลต่อความอยากลงตีมและมีสาเหตุให้เด็กและเยาวชนอยากลงตีม

4. ด้านผลผลิต ความสำเร็จของนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

4.1 ควรลดปริมาณการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของภาคประชาชน โดยเฉพาะลดนักตีมแอลกอฮอล์หน้าใหม่ ด้วยการเลื่อนอายุการเริ่มตีมของเยาวชนให้นานที่สุดให้ได้

4.2 ประสิทธิภาพในการดำเนินนโยบาย ต้องมีการปรับมาตรการหลายๆ ด้าน จะอาศัยเพียงการรณรงค์ให้ความรู้ประชาชนเพียงอย่างเดียววันนั้น ไม่สามารถจะทำให้บรรลุผลได้

4.3 ควรปรับค่านิยมเป็นของคนไทยเสียใหม่ เพราะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการดำเนินการวิจัยประเมินผลนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้ครอบคลุมประชาชนในทุกๆ กลุ่ม เพื่อจะได้ภาพรวมของนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่มีประโยชน์ต่อนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จะได้ข้อคิดเห็นต่างๆ และพบปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการตามนโยบายฯ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย เช่นการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ผลการวิจัยละเอียดขึ้น เนื่องจากแบบสอบถามไม่สามารถประเมินความคิดเห็นได้ละเอียดลึกซึ้ง

3. ควรมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันในแนวนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับท้องถิ่นหรือในชุมชนใกล้เคียง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จิรภัทร์ เอกตาแสง. (2548). การประเมินโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน:กรณีศึกษา กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี.วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์.(นโยบาย สาธารณะ) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.ถ่ายเอกสาร.
- เทพินทร์ พัทธานุกรณ์. (2541). พฤติกรรมการบริโภคสุรา.กรุงเทพฯ:องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- ธรรมะไทย. (2551). พระอารามหลวง. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2551,จาก <http://www.dhammathai.org>
- ธารทิพย์ ศรีจอน. (2550). การประเมินโครงการพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน กรณีศึกษา สถานีตำรวจนครบาลประชาชื่น. สารนิพนธ์ รม.ม.(นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวดี รวงชัยกุล. (2546). การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2529). การบริหารงานสถานีตำรวจ.นครปฐม: โรงเรียนนายร้อยตำรวจ.
- บัณฑิต ศรไพศาลและคณะ. (2551). รายงานสถานการณ์สุรา. กรุงเทพฯ:ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา.
- ประกิจ โพธิอาสน์. (2541). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต(สุขศึกษา) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูริย์ แก้วเขียว. (2541). พุทธจริยธรรมกับการดื่มสุราของชาวไทยพุทธ ศึกษาเฉพาะกรณีชาวไทย ในกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (จริยศาสตร์ศึกษา) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- พินทุอร วิรุฬห์ตั้งตระกูล. (2550). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัย เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญาานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การจัดการ)กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร
- เฟื่องเพชร เกียรติเสวี. (2544). โรคตับจากสุรา.พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ:กรุงเทพเวชสารการพิมพ์.
- รังสิมา พุทธางกูรานนท์. (2545). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ลานธรรมจักร. (2551). ใคร ? ดื่มเหล้าในวัดเป็นครั้งแรก. สืบค้นเมื่อ 10 สิงหาคม 2551,จาก <http://www.dhammajak.net>

- สุขุม มูลเมือง. (2543). *กรอบแนวคิดในการประเมินโครงการ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- สิทธิพันธ์ เจริญรัตน์. (2543). *พฤติกรรมกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย อ.เมือง จ.ปทุมธานี*. ปรินญาณิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมวิทยาประยุกต์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อัดสำเนา.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.). (2551). *น่าเป็นห่วงเด็กไทยกับน้ำเมา*. สืบค้นเมื่อ 6 สิงหาคม 2551, จาก <http://thaihealth.or.th>
- สุพาดา สิริกุดตาและคณะ. (2543). *การวางแผนและบริการโครงการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. (2531). *การประเมินโครงการ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 2. ม.ป.พ.
- สุภาณี พันธุ์ประพันธ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมป้องกันการตีมแอลกอฮอล์ในนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ*. ปรินญาณิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (สุขศึกษา). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำรวย พินดอน. (2542). *การศึกษาเรื่องผลกระทบจากการล่องละเมิดศีลข้อที่ 5 ที่มีต่อสังคมไทย*. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อำนวย พิรุณสาร. (2538). *การตีมและการให้คุณค่าของเหล้าของเยาวชนในกรุงเทพฯ: ศึกษาเฉพาะกรณีผู้ขับขีมือมอเตอร์ไซค์รับจ้าง*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อวิสดา จันท์แสนตอ. (2541). *ปัจจัยส่งเสริมและผลกระทบจากการเสพติดสุราของสตรี*. ปรินญาณิพนธ์ พบ.ม. (จิตเวช). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- Stufflebeam, D. L. (2007, March). *CIPP Evaluation Model Checklist*. Retrieved February 25, 2010, from http://www.wmich.edu/evalctr/checklists/cippchecklist_mar07.pdf

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ที่ ศธ 0519.12/๒๕๘๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

18 มีนาคม 2552

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

นมัสการ เจ้าอาวาสวัดบางนาใน

เนื่องด้วย พระมหานูชา จันทวงศ์ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (นโยบายสาธารณะ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง “การประเมินนโยบาย การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษา วัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิทย์ มีมาก เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้พระภิกษุ สามเณร และเจ้าหน้าที่วัด ตอบแบบสอบถามการประเมินนโยบาย การควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ กรณีศึกษา วัดในเขตบางนา กรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนมีนาคม - เมษายน 2552

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ พระมหานูชา จันทวงศ์ ได้เก็บข้อมูล เพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นมัสการด้วยความเคารพ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2649-5067

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 089-785-0350

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพฯ
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิตปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) โดยแบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
2. คำถามเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
3. คำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงในความคิดของท่าน

- 1) อายุ ปี
- 2) ระดับการศึกษาสูงสุด (ทางโลก)

☐ จบชั้นประถมศึกษา	☐ จบชั้นมัธยมศึกษา
☐ จบชั้นอาชีวศึกษา	☐ จบปริญญาตรี
☐ จบปริญญาโท	☐ จบปริญญาเอก
- 3) ระดับการศึกษานักธรรม

☐ ไม่ได้เรียนนักธรรม	☐ จบนักธรรมตรี
☐ จบนักธรรมโท	☐ จบนักธรรมเอก
- 4) ระดับการศึกษาเปรียญธรรม

☐ ไม่ได้เรียนเปรียญธรรม	☐ จบประโยค 1-2
☐ จบเปรียญธรรม 3 ประโยค	☐ จบเปรียญธรรม 4 ประโยค
☐ จบเปรียญธรรม 5 ประโยค	☐ จบเปรียญธรรม 6 ประโยค
☐ จบเปรียญธรรม 7 ประโยค	☐ จบเปรียญธรรม 8 ประโยค
☐ จบเปรียญธรรม 9 ประโยค	
- 5) ดำรงตำแหน่งทางคณะสงฆ์

☐ เจ้าอาวาส	☐ ผู้ช่วยเจ้าอาวาส
☐ ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม	☐ ครูสอนพระปริยัติธรรมแผนกบาลี
☐ พระวินยาริการ	☐ พระลูกวัด
- 6) ระยะเวลาการบวชพรรษา

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. ลดการบาดเจ็บ ล้มตายที่จะเกิดขึ้นจากการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์					
2. ต้องการลดอาชญากรรมที่เกี่ยวกับการข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยับยั้งคิด					
3. รัฐบาล <u>ไม่</u> ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วย ทุพพลภาพจากการตีมแอลกอฮอล์					
4. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ป้องกันเด็ก และเยาวชน <u>ไม่</u> ให้เข้าถึงเครื่องตีมแอลกอฮอล์ได้ง่าย					
5. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุ และความรุนแรงในครอบครัว					
6. การควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ต้องการให้ประชาชน เลิก การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์					
7. การห้ามโฆษณาสุราในโทรทัศน์ <u>ไม่</u> ได้ช่วย แก้ปัญหาการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้น้อยลง					
8. กฎหมายมีบทลงโทษน้อยไป ทำให้คนไม่เกรงกลัว					
9. เครื่องตีมแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในร้านขายของ (เช่น โซวี่ห่วย เซเว่น อีเลฟเว่น)					
10. การตีมแอลกอฮอล์เกิดความเสียหาย ทางด้านเศรษฐกิจ เช่นการสูญเสียด้านกำลังการผลิตในโรงงาน					
11. การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่าย เครื่องตีมแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคม จะได้ประโยชน์					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
12. นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็ง- ตับ โรคหัวใจ					
13. นโยบายการควบคุมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ช่วยลดปัญหาสังคมของประชาชนผู้ได้รับ ผลกระทบเช่นการทะเลาะวิวาท การขัดแย้ง					
14. ต้องการลดความรุนแรงในเด็กและสตรีจาก นักตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์					
15. ประชาชนได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟู สภาพการติดแอลกอฮอล์จากรัฐบาลเป็นอย่างดี					
16. การจำกัดอายุผู้ซื้อ ทำให้เด็กลดการตีม เครื่องตีมแอลกอฮอล์น้อยลง					
17. การจำกัดสิทธิ์ของนักตีม โดยห้ามตีมใน สถานที่ต่างๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนจำนวนมาก					
18. ให้ขายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในสถานที่ ราชการ วัด สถานศึกษาได้					
19. การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ <u>ไม่</u> ช่วยลดอุบัติเหตุ แต่อย่างไร					
20. การออกใบอนุญาตขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วย ลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้					
21. <u>ไม่</u> ให้มีการจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ใน วันสำคัญทางศาสนา					
22. การติดป้ายห้ามตีมเหล้าในวัดช่วยลดการตีม เครื่องตีมแอลกอฮอล์ให้น้อยลงได้					
23. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรให้การ ช่วยเหลือทางการเงินเพื่อการควบคุมเครื่องตีม แอลกอฮอล์					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
24. รัฐบาลใช้งบประมาณจำนวนมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ไม่คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป					
25. เงินที่วัดใช้ไปในการรณรงค์เพื่อให้ชาวบ้านงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ผล					
26. การจำหน่ายสุราให้ทำได้ในเวลา 11.00 – 14.00น. และ 17.00 - 24.00น. เท่านั้น					
27. ช่วงเวลาที่ควรให้มีการโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้คือตั้งแต่เวลา 22.00 - 05.00น.					
28. ประชาชนไม่ควรนำเอาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้าไปในวัด					
29. ตำรวจไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการปรับ จับอย่างจริงจัง					
30. ป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จูงใจให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
31. สำนักงานพระพุทธศาสนาได้ประสานงานกับวัดต่างๆ เพื่อปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี					
32. การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆ ถือว่าเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ขัดห้ามดื่มสุรา					
33. โฆษณาเมาไม่ขับ ดูแล้วทำให้อยากเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เพราะได้ข้อคิด เพื่อชีวิตของตัวเอง					
34. การประชาสัมพันธ์ที่วัดทำขึ้นเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนงดดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ผล					
35. หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นอย่างดี					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
36. คณะสงฆ์ได้เทศน์สั่งสอนประชาชนเพื่อลดการตีไม้เครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ทุกครั้ง ที่กรมคุมประพฤติ มาทำกิจกรรม					
37. ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามตีไม้สุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี					
38. วัดมีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ					
39. ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนตีไม้สุราในสถานบริการควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที					
40. กำหนดราคาเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ทำให้การตีไม้สุราน้อยลง					
41. กฐินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป					
42. การควบคุมเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ ทำให้ลดปริมาณการตีไม้ของเด็กได้จากปีที่ผ่านมา					
43. การห้ามตีไม้เครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ในวันหยุด เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงที่สุดได้					
44. ค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์					
45. นโยบายการควบคุมเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการตีไม้ของประชาชน					
46. นโยบายการควบคุมเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ เป็นการสร้างวัฒนธรรมที่ส่งผลดีต่อสังคมไทย					
47. นโยบายการควบคุมเครื่องตีไม้แอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ตีไม้สุรา					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
48.กฎหมายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ทำให้ยอดขายลดลง แต่ประชาชนดื่ม เพิ่มขึ้น					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา และข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านคิดว่านโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีปัญหาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพฯ
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิตปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) โดยแบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

4. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
5. คำถามความเห็นเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
6. คำถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุม
เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงในความคิดของท่าน

1) เพศ

- ชาย หญิง

2) อายุ ปี

3) ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ไม่ได้เรียน	☐ จบชั้นประถมศึกษา
☐ จบชั้นมัธยมศึกษา	☐ จบชั้นอาชีวศึกษา
☐ จบปริญญาตรี	☐ จบสูงกว่าปริญญาตรี

4) ปัจจุบันทำหน้าที่

☐ ทำความสะอาด	☐ เจ้าหน้าที่ประจำศาลา
☐ พนักงานขับรถ	☐ เจ้าหน้าที่เมรุ
☐ จำหน่ายดอกไม้รูป-เทียน	☐ จำหน่ายสังฆทาน
☐ จำหน่ายวัตถุมงคล	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....

5) รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

แบบสอบถาม

เรื่อง การประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ กรณีศึกษาวัดในเขตบางนา กรุงเทพฯ
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิตปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตร์
ภาควิชารัฐศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ(ประสานมิตร) โดยแบบสอบถาม
แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

7. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
8. คำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
9. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง หน้าคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงในความคิดของท่าน

1) เพศ

- ชาย หญิง

2) อายุ ปี

3) ระดับการศึกษาสูงสุด

☐ ไม่ได้เรียน	☐ จบชั้นประถมศึกษา
☐ จบชั้นมัธยมศึกษา	☐ จบชั้นอาชีวศึกษา
☐ จบปริญญาตรี	☐ จบสูงกว่าปริญญาตรี
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

4) สถานภาพสมรส

☐ โสด	☐ สมรส
☐ หม้าย	☐ หย่า / แยก
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

5) อาชีพ

☐ รับจ้างทั่วไป	☐ ค้าขาย
☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	☐ ข้าราชการ
☐ พนักงานบริษัท	☐ นักเรียน / นักศึกษา
☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐ เกษตรกรรม
☐ อื่น ๆ โปรดระบุ.....	

6) รายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน.....บาท

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
1. ต้องการลดการเสียชีวิตที่อาจเกิดขึ้นจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
2. ลดอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับการข่มขืน ในขณะที่มีนเมาขาดความยับยั้งคิด					
3. รัฐบาล <u>ไม่</u> ต้องรับภาระจากการเจ็บป่วยทุพพลภาพจากการดื่มแอลกอฮอล์					
4. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ป้องกันเด็กและเยาวชน <u>ไม่</u> ให้เข้าถึงเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่าย					
5. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลดอุบัติเหตุและความรุนแรงในครอบครัว					
6. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ต้องการให้ประชาชน เลิก การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
7. การห้ามโฆษณาสุราในโทรทัศน์ <u>ไม่</u> ได้ช่วยแก้ปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้น้อยลง					
8. เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง <u>ไม่</u> เข้มงวดในการปฏิบัติตามกฎหมาย					
9. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์สามารถหาซื้อได้ง่ายในร้านสะดวกซื้อ เช่น เซเว่น อีเลฟเว่น					
10. บริษัทที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้กำไรสูงมาก <u>ไม่</u> ได้รับผิดชอบผลเสียที่เกิดขึ้นกับสังคม					
11. การคัดค้านการจดทะเบียนบริษัทที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในตลาดหลักทรัพย์ สังคมจะได้ประโยชน์					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
12. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคต่างๆ เช่น โรคมะเร็งตับ โรคหัวใจ					
13. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ช่วยลดปัญหาสังคมของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบเช่นการทะเลาะวิวาท การชกต่อย					
14. การจำกัดอายุผู้ซื้อ ทำให้เด็กลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์น้อยลง					
15. การจำกัดสิทธิ์นักดื่ม โดยห้ามดื่มในสถานที่ต่างๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนจำนวนมาก					
16. จำกัดสถานที่ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น สถานที่ราชการ วัด สถานศึกษา					
17. การจัดตั้งด่านตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ในผู้ขับขี่รถช่วยลดอุบัติเหตุ					
18. การออกไปอนุญาตขายเหล้าให้ยากขึ้น จะช่วยลดจำนวนของร้านค้าปลีกที่ขายเหล้าให้ลดลงได้					
19. งดการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในวันสำคัญทางศาสนา ช่วงเทศกาลสำคัญ					
20. เงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ได้ให้การช่วยเหลือเพื่อการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
21. รัฐบาลใช้งบประมาณจำนวนมากในการปฏิบัติงานตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ผลลัพธ์ที่ได้ไม่คุ้มค่างบประมาณที่เสียไป					
22. กำหนดให้ขายสุราได้เฉพาะเวลาช่วงเที่ยงและ ช่วงเย็น เท่านั้น					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
23. กำหนดให้มีการห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในสื่อโทรทัศน์และวิทยุ เวลา 05.00 - 22.00น. เป็นสิ่งที่ถูกต้อง					
24. ตำรวจไม่ได้ทำงานอย่างจริงจังในการทำหน้าที่ตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
25. ป้ายที่ติดในกรุงเทพมหานคร ไม่ได้ช่วยให้คนหันมาเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
26. การโฆษณาสุราทางสื่อต่างๆเป็นการชักจูงให้ทำผิดศีล ข้อห้ามที่ไม่ให้ดื่มสุรา					
27. โฆษณาเมาไม่ขับ ดูแล้วทำให้อยากเลิกดื่มแอลกอฮอล์ เพราะได้ข้อคิด เพื่อชีวิตของตัวเอง					
28. หน่วยราชการและเอกชนให้การร่วมมือรณรงค์ เพื่อลดการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างดี					
29. ประชาชนได้ปฏิบัติตามป้ายประกาศเรื่องห้ามดื่มสุราในบริเวณวัดเป็นอย่างดี					
30. มีการตักเตือนว่ากล่าวแก่ประชาชนที่กระทำความผิดในวัดอยู่เสมอ					
31. ตำรวจที่ออกตรวจสถานบริการ หากพบเด็กและเยาวชนดื่มสุราในสถานบริการ ควรมีการสั่งปิดสถานบริการทันที					
32. กำหนดราคาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่สูงขึ้น ทำให้การดื่มสุราน้อยลง					
33. กฐินเมา ถือว่าเป็นกฐินบาป					
34. การควบคุมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ทำให้ลดปริมาณการดื่มของเด็กได้จากปีที่ผ่านมา					

คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	ค่อนข้าง เห็นด้วย	ปานกลาง	ค่อนข้าง ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
35. การห้ามดื่มในช่วงวันหยุดยาว เป็นวันที่ช่วยลดการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด ลงได้					
36. ค่านิยมของคนไทยเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์					
37. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ลดรอนสิทธิเสรีภาพในการดื่มของประชาชน					
38. นโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นนโยบายที่ดี เพื่อคุ้มครองคนไม่ดื่มสุรา					
39. การควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่ได้ทำให้ยอดขายลดลง แต่ประชาชนดื่มเพิ่มขึ้น					

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านที่มีต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

1. ท่านคิดว่ามีปัญหาที่เกิดขึ้นต่อนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีข้อเสนอแนะอย่างไรเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

.....

.....

.....

.....

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	พระมหาอนุชา จันทวงศ์
วันเดือนปีเกิด	19 ธันวาคม 2523
สถานที่เกิด	อำเภอแก่ง จังหวัดระยอง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	วัดบางนานอก แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูสอนพระปริยัติธรรม แผนกธรรม และแผนกบาลี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน จ.สมุทรปราการ
พ.ศ. 2545	ครุศาสตรบัณฑิต (บริหารการศึกษา) จากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
พ.ศ. 2550	ศาสนศาสตรบัณฑิต (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) จากมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
พ.ศ. 2553	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (นโยบายสาธารณะ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ